

ГУЛРУХСОР

ОФТОБ ДАР СОЯ

(Дафтари газал)

Душанбе
«Адиб»
2016

ББК 84 Тоҷик 7-5
Г-39

Мухаррир *Сафар Амирхон*

Г-39 **Гулрухсор. Офтоб дар соя.** (*Дафтари ғазал*).
– Душанбе, «Адиб», 2016, 160 саҳ.

«Офтоб дар соя», намунаест аз ғазалиёти барандаи
Ҷоизаи давлатии ба номи устод Рӯдакӣ, Шоири
Халқии Тоҷикистон Гулрухсор.

Аз маҷмӯаи «Паймонаи ғазал», (Москва, 2000) ва
«Сад ғазал» (Хучанд, 2007) низ истифода шудааст.

ISBN 978-99947-2-435-2

© Нашриёти «Адиб», 2016

* * *

Аз дуди гуноҳ шуълагирам, бе ту,
Аз уди нигоҳ дар нагирам, бе ту,

Дар дафтари шаб varaқ-varaқ шарҳи шафaқ,
Дар нолаи мурғи ҳақ нафирам бе ту,

Дар олами беодами ғамзоии хеш,
Аз ҳуру малак канорагирам, бе ту.

Монанди чанор аз дарун месӯзам,
Месӯзаму лек дар нагирам бе ту.

Бо донаи гандуме биҳиште додам,
Аз себи фиреб бар нагирам бе ту.

Ҳарчанд шиори ошиқон озодист,
Озодаи озодаасирам бе ту.

Аз ишқ сухан бигӯ, агар гап дорӣ,
Аз ҳачр сухан магӯ, ки мирам бе ту!

2016

* * *

Вақте ки ман зебо будам, дунёи ман зебо набуд,
Дар дафтари сабзи ғазал пайғоми Мавлоно набуд,

Дар хандаҳои гулдара, дар нағмаҳои бефара,
Нури булӯри шаршара дурри шарарафзо набуд.

Моҳи асал буд беасал, девони руё бемасал,
Дар чилваи тасвирҳо дирӯзро фардо набуд.

Вақте ки ман фар доштам, аз ишқ афсар доштам,
Дар пойи дил сар доштам, чашми фалак бино набуд.

Вақте ки базморо будам, дар хандаам ғам мегирист,
Байни замини осмон монанди ман танҳо набуд.

Вақте ки ман шайдо будам, дар зарраҳо пайдо будам,
Шайдои ман пайдо набуд, пайдои ман шайдо набуд.

Вақте ки ман даф мезадам, каф мезадам, таф мезадам,
Дар хонаҳои ошиқон шӯри малак барпо набуд.

Вақте ки байни ишқу ман хуршед будӣ чархзан,
Дар маҳшари рақси самоъ

Шамсулҳақу Мавло набуд...

2015

* * *

Маъние нест дар ин маънии бе ту будан,
Бе ту сарсабзу ҷавон будану хушрӯ будан.

Бе ту гул будану гул чидану гул коридан,
Бе ту дил додану дил бурдану дилчӯ будан.

Бе ту чун ток ба тори тани худ печидан,
Бе ту хандидану бишкуфтану ҷоду будан.

Бе ту аз ашк гуҳар сохтану пошидан,
Бе ту ғам хӯрдану кам гаштану дилрӯ будан.

Хандаи ғунча магар фалсафаи маънӣ нест,
Аз ҳаросонии нашкуфтану тарсу будан?!

Ишқро ҳаст агар маънии беш аз маънӣ,
Маъние нест дар ин маънии бе ту будан!..

2014

* * *

Дар зарра тӯфон кам шудааст,
Дар вола исён кам шудааст,

Дар шонаи ларзони ишқ,
Зулфи парешон кам шудааст.

Дар сӯзи чашми ошиқон,
Барқи шарарҷон кам шудааст.

Дар болҳо рақси самоъ –
Илҳоми ирфон, кам шудааст.

Дар фолҳо эҳсони ҳақ
Пайғоми кайҳон кам шудааст,

Дар барги сабзи номаҳо,
Асрори ёрон кам шудааст.

Дар боғҳо, дар боғҳо,
Мурғи Сулаймон¹ кам шудааст!..

2014

¹ Худхуд – мурғи Сулаймон, мурғи номабар, ки гӯиё номаҳои хазрати Сулаймонро ба малика Билқис мебурдааст.

* * *

Афсонаи маҳзун аст гул рехтани гулҳо,
Бо хору хаси кӯча омехтани гулҳо.

Аз наъраи тири шаб, дамкоҳи нафири шаб,
Аз боғи биҳишти хеш бигрехтани гулҳо.

Дар авчи шукуфой, мафтуни фиребой,
Пажмурдаву парканда пар рехтани гулҳо.

Дар чанги сиёҳи бод, ҳар барг кафи фарёд,
Ҷон кандану номурдан, ҷон бехтани гулҳо.

Дар боғ на булбул монд, на машъалаи гул монд,
Аз ҷабри муғул ёдест бигрехтани гулҳо...

2013

* * *

Ин зинда бо хаёли ту аз марг ғофил аст,
Ин ханда аз сурури ту зангӯлаи дил аст,

Ин чашма сози розҳо аз ту рабудааст,
Ин рӯд аз шитоби ту гӯй муҳосил аст.

Ин кӯча дар хаёлҳо танҳо ба номи туст,
Ин боғ бо зуҳури ту хушрангу хушгил аст.

Беҳуда хона мехарӣ дар як канори шаҳр,
Қойи ту, хонумони ман, дар хонаи дил аст!

2013

* * *

Бо хаёлат лолачинӣ меравам,
Моҳи навро ҳолачинӣ меравам,

Рӯйи гармои само зард асту сард,
Сурхсармои заминӣ меравам.

Дар кафам ойинаи рашку хумор,
Худ надидан, ғайрбинӣ меравам.

Бе ту ман бо сояи худ қаҳриям,
Бе ту кай ҳамсояшинӣ меравам?

Нуктаи бенуктаи эҷоди ман,
Аз ту худро дидабинӣ меравам.

Бо хаёлат дар зимистон парзанон,
Аз бароят лолачинӣ меравам.

2015

* * *

Дур аз ҳама адовату тазвир, ишқи ман,
Дар сабки байти шаршара тафсир, ишқи ман,

Аз ҳиммату саховати ҳақдод розиям,
Эҳсони одамофари тақдир, ишқи ман.

Қурбониёни рози ту хурони чаннатанд,
Фӯлоду шиша, пахтаву шамшер, ишқи ман.

Хунхор нестӣ, вале озорпарварӣ,
Сайёду сайду дашнаву сартир, ишқи ман.

Синни туро зи осмон пурсон шудам, нагуфт,
Аз моҳу меҳр баски туй пир, ишқи ман.

2012

* * *

Шакурӣ марди дил, марди Худо буд,
Намои ишқу эҳсону вафо буд.

Қаламро бо алам пайванд мекард,
Зи пургӯёни камҳосил чудо буд.

Зи ирфони саодат қиссапардоз,
Дар имони садоқат бебаҳо буд.

Зи «Чӯйи Мӯлиён»-и хушк, гӯй,
Шакурӣ¹ қатраи оби сафо буд.

Ҳама хунёгари озори торих,
Ҳама зангӯладори ёди мо буд...

Бухоро, навҳа кун, овоз андоз,
Шакурӣ охири садру ниё буд...

Бухоро қудрати зодан надорад,
Шакурӣ охирин Садри Зиё² буд!...

2012

¹ Муҳаммадҷон Шакурии Бухорӣ, адабиётшиноси маъруф.

² Шоир ва маорифпарвари тоҷик, падари М. Шакурӣ.

* * *

Фасли гул ракси саборо дӯст хоҳам дошт,
Гулшани рангинқаборо дӯст хоҳам дошт.

Зиннати покизадори миллати ҳастӣ,
Мазҳаби шабнам, сафоро, дӯст хоҳам дошт.

Рӯйнодидон зи ишқистони мо рафтанд,
Рафтаи норафтаҳоро дӯст хоҳам дошт.

Дар чамоли баркамоли савсани ваҳшӣ,
Соҳири пинҳонлиқоро дӯст хоҳам дошт.

Сирати ҷонро зи чашми зарра хоҳам дид,
Сурати яздоннаморо дӯст хоҳам дошт.

Дар зуҳури ин ҳама эҷози кайҳонӣ
Ишқ, пайғоми Худоро, дӯст хоҳам дошт.

2010

* * *

Мерасад аз самои ишқ,
Бонги сано, санои ишқ.

Ҳамчу сафири Офтоб
Чилва намо, ҷилои ишқ.

Азми сафар намудай,
То ба кучо, кучои ишқ?

Н-омада чун ҳамеравӣ
Аз мани мо, Ҳумои ишқ?!

Монда шарори оташак
Ахгари барфсои ишқ?

Шом шуд, Офтоб рафт,
Нур физо, лиқои ишқ!

Вақти намози шом шуд,
Пар бикушо, дуои ишқ.

Фарзи намози хуфтан аст
Пеши Худо, санои ишқ!..

2012

* * *

Интизори наомада, рафта,
Дар хумори наомада, рафта,

Умри худро ҳисоб хоҳам кард
Дар шумори наомада, рафта.

Пургулу пурчавона хоҳам монд
То баҳори наомада, рафта...

Бори рашку хумор хоҳам баст
То канори наомада, рафта.

Сад гунахро савоб хоҳам сохт
То ба дори наомада, рафта.

Дар сари санг боғ хоҳам кард
Гулнисори наомада, рафта.

Ошиқона анор хоҳам хост
Аз чанори наомада, рафта.

Ишқи худро начот хоҳам дод,
Аз никори наомада, рафта...

2011

* * *

Он фасл, ки навбахор буд, дигар нест,
Он пушта, ки гулнисор буд, дигар нест.

Он субҳ, ки дар ахтари гавҳарбораш
Олам алами шарор буд, дигар нест.

Он дида, ки ойинаи безангораш
Покиза чу чашмасор буд, дигар нест.

Он барқ, ки аз дурии як умри нафас
Раъдофари муждаёр буд, дигар нест.

Он дарраи гулкиштаи африштамакон,
К-оҳубара дар канор буд, дигар нест.

Оне, ки хумори ваъдаи дидораш
Оғози дусад баҳор буд, дигар нест!

2010

* * *

Парфишон омадаам сӯйи ту аз мулкати нур,
Дар ҳавои нафасам сӯзи табу нағхати сур.

Як чаман қаҳқаҳаву замзамаву нолаву нол,
Як ватан фоҷиаву фотиҳаву хузну сурур.

Ҳамчу андешаи дар пойи ҳавас печида,
Ҳамчу ғампешаи бо нойи нафас валвалаҷӯр.

Ҳамчу як байти зи девони фалак бетаҳрир,
Ҳамчу як шаъшааи хотираи хотири дур...

Ҳама оғозаму эъҷозаму парвозаму роз,
Гӯши хуни ту кар аст, дидаи эҳсоси ту кӯр!..

2009

* * *

Фасли беишқ бефараҳшон аст,
Зардастону сардилҳон аст.

Гунаҳоям дигар намесурҳад,
Лолаи ҳаҷр ранги ҳичрон аст.

Чашмҳоям дигар намехандад,
Дидаро ашқ дуди чашмон аст.

Шонаҳоям дигар намеларзад,
Нолаи захми куҳна пинҳон аст.

Панчаҳоям дигар намерақсад,
Мотами ишқ базми Кайвон аст.

Мурдани Ишқ марги сайёра,
Мурдани ишқ марги Инсон аст!

2012

* * *

Субҳест, ки мекашад зи чон ғамҳоро,
Сурест, ки мебарад зи хун сафроро,

Пайғоми фуруҳари башарофари ишқ,
Ҳушбахт кунад ҷамъияти танҳоро.

Тундар ба ҳавои дили мо даф бизанад,
Барқест дар ин нағма, ки сӯзад моро .

Бо ашки кабудӣ охири қосиди дай
Шодоб кунад қатра дили дарёро.

Хуршед ба чашми чашма бинад руҳи хеш,
Ақкос шавад шавқи шарарафзоро.

Наврӯзии мо номаи дарди қуҳан аст,
Ҳасрат ҳама фасл дӯст дорад моро.

2013

* * *

Фасли меҳри Меҳргон буд,
Меҳр дил буд, меҳр чон буд,

Ранги зарди тирамоҳон
Сурху сабзу арғавон буд.

Ишқ меҳроби таҷалло,
Ишқ султони ҷаҳон буд.

Ишқ наврӯзии поиз,
Қалбҳо наврӯзгон буд.

Мо надонистем, ҳайҳот,
Ганҷ, ганҷи шойгон буд.

Дар сабӯи мастии мо
Хуни ангури ҷавон буд.

Кӯзаи бишкатаи мо,
Аз булӯри осмон буд!

2013

* * *

Оне, ки ризои будаву будани мост,
Беиллату безиллату бемаргу фаност.

Боло зи ҳама орияту кавну макон,
Берун зи ҳама вилояту кишвару қост.

Обидаву маъбадаш ниҳоди башар аст,
Бемиллату бемазҳабу бешоҳу гадост.

Зикраш ҳама дар рӯҳи равон, оташи қон,
Бикраш ҳама дар гавҳари чашми дили мост..,

Оне, ки чу ойинаи хуршеднамоист,
Он ишқи Худо, ишқи Худо, ишқи Худост!

2011

* * *

Лол шавад забони ишқ,
 шиква салом мешавад,
Паст шавад мақоми ишқ,
 шиква мақом мешавад.

Шавқ гурезад аз диле,
 ашк бичӯшад аз гиле,
Талх шавад шароби ишқ,
 заҳр ба ком мешавад.

Дар табу тоби ошиқон
 сӯз бимирад, аламон,
Нағма фирор мекунад,
 арбада ром мешавад.

Ҳарза саро, фасона хон,
 лек мабош безабон,
Хатм шавад каломи ишқ,
 ишқ тамом мешавад!..

2013

* * *

*Дар вафоти бародарам Бекназар
ва ҳама бародарон*

Чу нур аз чехраи хандони ман рафт,
Чу сур аз дидаи гирёни ман рафт,

Дили ӯ махзани ганчи сухан буд,
Суханомӯзи олишони ман рафт.

Бароям деҳа буду деҳхудо буд,
Зи деҳа деҳи ман, деҳқони ман рафт.

Маро бо хок ӯ пайванд мекард,
Ба хоки тира деҳу хони ман рафт.

Балогардони ман, дарбони ман буд,
Балоҳо мондаву дарбони ман рафт.

Бирафту бурд бо худ оламеро,
Зи олам оламе пинҳони ман рафт.

Чу фарзанди падар қону ҷаҳон аст,
Ҷаҳон бо қони ӯ, чун қони ман рафт...

2012

* * *

Дар ҳаво бӯйи баҳор аст, баҳори ману ту
Бӯйи дил, бӯйи ҳавас, бӯйи хумори ману ту.

Умр бигзашту набигзашт хумори ману ту,
Зи баҳори ману ту, баъди баҳори ману ту.

Рақси мавзуни парасту таги долони куҳан,
Ҳаваси чилванисор аст зи пори ману ту.

Раъдро шӯри дафу соиқаро рақси самоъ,
Ларзаро сур диҳад чӯри ситори ману ту.

Дидаҳо домгаҳу ромгаҳи ҷону диланд,
Фасли беҳуни шикор аст, шикори ману ту.

Дами зебои ба ҳам омадани нуру булӯр,
Гухари қатра бувад ойинадори ману ту.

Фасли сармо бигузашт, сардии дилҳо бигузашт,
Дар ҳаво бӯйи баҳор аст, баҳори ману ту!..

2009

* * *

Дар ин боғе, ки аз чаннат асар дорад,
Ҳавояш накҳати нози саҳар борад,

Дили шабнам бувад ойинаи покӣ,
Наво дилбозии ашки шарар дорад,

Маро ҳар шаҳпарак арғушт омӯзад,
Маро ҳар ёс хеши хеш пиндорад.

Кашад сарви сихӣ аз домани ёдам,
Зи хокам як сари ангушт бардорад.

Ба ранги роз ҳар гулғунчаи дилбоз
Зи гулрухсории ман ёд меорад.

Дар ин боғе, ки аз чаннат асар дорад,
Чаман гулдӯзии духти назар дорад,

Ба монанди арӯсақҳои деҳотӣ
Гули шафтолу аз ман шарм медорад...

2009

* * *

Аз қон серам зи ғусса хӯрдан бе ту,
Қон дар лаби қон қон насупурдан бе ту.

Чун гулдараҳо ба рӯйи худ хандидан,
Чун шаршараҳо шиква фушурдан бе ту.

Гургона, чу бод, нола кардан танҳо,
Дар охи нафас нафас шумурдан бе ту.

Бо ҳар дами дам тапидану таркидан,
Дар чашми ҳама зи ғам фусурдан бе ту.

Дар сабқати орифонаи раҳпой
Қоизаи сад чазо набурдан бе ту.

Дар пеши туву пеши худу пеши Худо,
Шармандаам аз шарми намурдан бе ту!

2009

* * *

Ҳар гаҳе аз барф озар ёфтӣ, ёдам бикун,
Ахгаре аз қалби мрамар ёфтӣ, ёдам бикун.

Дар азои боғ чун доғи хазони сӯхта
Лолае дар байни дафтар ёфтӣ, ёдам бикун.

Дар сиришти сабзхушкон хуни оташ мурдааст,
Аз нигоҳе умри дигар ёфтӣ, ёдам бикун.

Аз сарафшонии ман чуз ту касе огаҳ набуд,
Зери пойи бесаре сар ёфтӣ, ёдам бикун.

Мову ту гумгаштаи оғозу анҷоми худем,
Мисрае аз Рӯдакӣ гар ёфтӣ, ёдам бикун.

Ҳар гаҳе дар чехраи пажмурдаи афсурдае
Як гули рухсори дигар ёфтӣ, ёдам бикун!

2009

* * *

Таманнои наврӯзӣ барои ошиқону орифон

Ба фасли худ зи асли худ нумӯ кун,
Ба гул бо лаҳни булбул гуфтугӯ кун,

Фикан бишкастаро то нашканӣ зуд,
Зи худ нашкастахудро орзу кун.

Ба як дил метавон бас дил рабудан,
Зи як дил сад муҳаббат чустучӯ кун.

Замони «гум шудан дар гумшудан»-хост,¹
Зи ҳар гумгашта худро чустучӯ кун.

Ба ашки ток зулфатро бидеҳ об,
Рухатро бо шабинам² шустушӯ кун.

Макун бад, аз бадӣ чуз бад нарӯяд,
Накӯ бину накӯ хоҳу накӯ кун!

Ба ҷойи хонаи худ, эй фараҳбуд,
Сараввал қалби худро дударӯ кун!³

2007

¹ «Гумшудан дар гум шудан дини ман аст...» *Мавлоно*

² Шабнам

³ Хонатаконӣ яке аз шартҳои муҳими истиқболи наврӯз аст. Дар арафаи ид мардуми ориёӣ чизҳои кухнаву асбобҳои шикастаро партофта, хонаҳоро дударӯбу сафед мекунанд.

* * *

Барои набераам Ширин

Дар номи ту як завола қанд аст,
Ҳамноми ту ҳар навола қанд аст,

Дар рӯйи ту боғи гул шукуфта,
Боғе, ки пари параш паранд аст.

Хуршеди дамида аз нигоҳат,
Монанди патунӣ гулписанд аст.

Аз номи ту найшакар шакархоҳ,
Дар хандаи ту гули сипанд аст.

Ширинаки нози нозанинам,
Дар номи ту як завола қанд аст!..

2008

* * *

Фасли баҳор шуд, эй дури мо, биё,
Дар хандаи шафақ, эй нури мо, биё.

Кӯҳи ях об шуд, дарё пуроб шуд,
Бо чашмаҳо бичӯш, дар зарраҳо биё.

Фасли тапидан аст, васли дамидан аст,
Бо сабки шаршара шириннаво, биё.

Бо ғуссаҳо ситез, бо бўсаҳо бирез,
Дар уди дидаҳо рӯди зиё биё.

Рухсораи гулам, илҳоми булбулам,
Як боғ ғулғулам, най дар наво биё.

Барфи шукуфтаам, ҳарфи нухуфтаам,
Шеъри нагуфтаам, шери Худо, биё!

Бе ту баҳор нест, ишқу хумор нест,
Ишқу баҳори ман, бо турнаҳо биё.

Дар дафтари саҳар розест мухтасар:
Дигар марав, марав, дигар биё, биё!

2006

* * *

Хуршед ба бом омад, ишқ аст, ки меояд,
Субҳ аст, ки шом омад, ишқ аст, ки меояд,

Дунёи куҳан нав шуд, зулмат ҳама партав шуд,
Он олимақом омад, ишқ аст, ки меояд.

Васл омаду ҳичрон рафт, мушкил буду осон рафт,
Ғамбода ҳаром омад, ишқ аст, ки меояд.

Аспи сара ёғӣ шуд, охубарра роғӣ шуд,
Сайёд ба дом омад, ишқ аст, ки меояд.

Аз оташи худсӯзӣ, аз сӯзи худафрӯзӣ,
Хунам ба қиём омад, ишқ аст, ки меояд.

Ҳар гулдара соҳир шуд, ҳар шаршара шоир шуд,
Илҳоми калом омад, ишқ аст, ки меояд.

Бо бодаву сарвода, бепардаву бебарда,
Ҷам вориси Ҷом омад, ишқ аст, ки меояд.

Он кист, ки меояд, то ки наравад дигар?
Аз арш паём омад: – ишқ аст, ки меояд!

2006

* * *

Ҳамехоҳам, ки зебо бошаму барно барои ту,
Ҳамехоҳам, ки ҷоду бошаму якто барои ту.

Дар ин фасле, ки боғи орзу ранги хазон дорад,
Ҳамехоҳам гуле бошам, гули раъно, барои ту.

Ҳамехоҳам, ки танҳо бошиву танҳо барои ман,
«Барои ту ба дунё омадам, танҳо барои ту!..»

Азизи ман, азизи оламе ҳастиву аз ман не,
Мабодо заҳри танҳои ман, чоно, барои ту!

Ҳамехоҳам, ки бошӣ, то ки бошам ҷовидон бемарг,
Дар ин дунё, в-агар хоҳӣ, дар он дунё, барои ту!

2006

* * *

Ҳанӯз, эй талхи ширин, дӯстат дорам,
Ҳанӯз, эй шоди ғамгин, дӯстат дорам.

Ҳанӯз, эй рашк дар дил, ашк дар дида,
Ба ёди фасли гулчин дӯстат дорам.

Зи беёдии ёди яккафарёде
Ҳанӯз, эй меҳр дар кин, дӯстат дорам.

Ҳанӯз, эй гулфишони бенишони ман,
Паси девори барфин, дӯстат дорам.

Миёни ишқи мо як зиндагӣ роҳ аст,
Ҳанӯз, эй ҷони ширин, дӯстат дорам.

Зи худ бигсаставу бо ту напайваста,
Ҳанӯз, эй бахти хоин, дӯстат дорам.

Ба рашки ман, ба ашки ман намеарзӣ,
Намеарзӣ, валекин дӯстат дорам!

2006

* * *

Ғуруб асту тулӯи боварам дех,
Зи пайки нор нури ховарам дех.

Хумори чашми нобӯсида дорам,
Зи кайфи як нигоҳе кайфарам дех.

Дили ман кӯзаи зардоби ишқ аст,
Зи ашки васлу ҳичрон соғарам дех.

Зи дунё ишқ мехоҳам, дигар ҳич,
Зи ҳиче ҳосили баҳру барам дех.

Зи фардое, ки бо имрӯз қаҳрист,
Чароғи сабзи умедофарам дех...

2006

* * *

Ишқи рафтaro дидам аз гузашта меомад,
Аз гузашта меомад, паршикаста меомад,

Пойи орзу дар гил, номурод, беҳосил,
Бо фиғони захми боз, дастбаста меомад.

Дар лабаш ғами гирён, дар табаш нами ҳичрон,
Дар кафаш дили бечон, фаршикаста меомад.

Фар набуд дар шасташ, дил набуд вобасташ,
Сар набуд сармасташ, саршикаста меомад.

Ишқи рафтaro дидам аз гузашта меомад,
Дилшикаста меомад, гилнишаста меомад,

Аз диёри ҳечистон, то мазори ёдистон,
Бо мадори танҳой, пиру хаста меомад...

2006

* * *

Саноят мекунам, эй ишқ, эй неруи созанда,
Садоят мекунам, имрӯз, эй дирӯзи оянда.

Суроғат мекунам, аз нуру зулмат, иззату нафрат,
Зи ранги шодии маҳзун, зи занги гиряи ханда.

Ало, фарҳанги Зандофар, ало озоди бандофар,
Туро хоҳам шудан бандӣ, туро хоҳам шудан банда.

Ҷамоли ҳастии ман бош, ҳоли мастии ман бош,
Дар ин оғози беанҷом, ин бунёди поянда.

Дар ин фасле, ки хуни сабзи чангал заъфарониаст,
Башорат деҳ аз наврӯзи фардои наоянда!..

2006

* * *

Ту кучой, ки чаҳон дар назарам торик аст?
Шўълаи тораму умеди фарам торик аст.

Қосиди нураму аз тирагӣ афтода ба чоҳ,
Назари довари имдодгарам торик аст.

Зи пайи соя бари дидани худ менаравам,
Гухари дидаи хуршедфарам торик аст.

Ишқ мегӯяму аз ашк садо мешунавам,
Шамси иқбол ба болои сарам торик аст...

Таги ин чарх, ки оташкадаи пурдуд аст,
Машъалафрӯзаму сӯзи шарарам торик аст.

2005

* * *

Шаббода таҳорат кард бо шабнами нози гул,
То пок фуруд ояд дар пойи намози гул.

Гул кӯдаки афлок аст чун шаҳпараку ору,
Худсӯзу худафрӯз аст парвонанавози гул.

Бо хандаи тифлона, бо чилваи чонона,
Афсонаи бемаргист фасли гули рози гул.

Шед аст, ки менозад бо муғҷаву гулғунча,
Бод аст, ки мебозад бо зулфи дарози гул.

Бо шаршара гирён аст, бо соиқа хандон аст,
Кӯҳи яху барфи пир чун шуъбадабози гул.

Дар нағмаи боронӣ созест накисой,
Аз Борбади ишқ аст сарводаву сози гул...

2005

* * *

Бо баҳори нав баҳори ман наомад,
Дар бағал як боғ ёри ман наомад.

Бо парасту, бо қиёми сабзи илҳом,
Қосиди рафъи хумори ман наомад.

Гиряборони зимистон бенишон рафт,
Як чавона хандабори ман наомад.

Дилпарасте дил набурду дил набахшид,
Дилфиребе дӯстдори ман наомад.

Авчи лолии нафирам, то намирам
Шоири хуррамшиори ман наомад.

Бо чароғи дидаву дил, чун муҳосил,
Дар бағал як боғ ёри ман наомад.

2005

* * *

Аз Бохтару Суғдам,
аз Вустаму аз Зандам,
Тӯфони Варорӯдам,
вулкони Дамовандам.

Ман ҳаҷраму ман васлам,
ман нусха наям, аслам,
Фарҳанги шарар дорад,
хуни рағу пайвандам.

Як зарра зи хуршедам,
як ғунча зи уммедам,
Як навда зи Даҳбедам,
як ҳалқа зи Дарбандам.

Аз нураму аз норам,
аз гулхани гулхорам,
Аз Хоҷаи Аҳрорам,
аз Яхчи Самарқандам.

2003

* * *

Микрози поям хӯрда шуд аз раҳбуридан сӯйи ту,
Хоҳам худоро диданӣ дар сурати некӯйи ту.

Аз барфи сарди дидаам сад боғро пажмурдаам,
То як қалам сабзидаам аз решаи худрӯйи ту.

Тифле, ки аз пайванди мо, н-омад ба дунёи фано,
Дорад суоли «ку мане» аз абрии абрӯйи ту.

Якрӯзаву садсолаам, доғи чароғи лолаам,
Авчи суруди нолаам, захми туву доруйи ту.

Чашми ту чашмам мебарад, то боз гардад чашми дил,
То ошиқона бингарам дилбозии дилчӯйи ту.

Эй соҳири оташназар, аз дудаи чашмат ҳазар,
Ҳастиву ҳастам як шарар чодугару чодуйи ту.

Аз чор сӯйи зиндагӣ бар сӯйи ту дорам шитоб,
Оғозу анҷоми ману роҳи муроди кӯйи ту.

Дар олами садрӯйҳо якрӯяам чун офтоб,
Эй офтоби ишқи ман, ку офтоби рӯйи ту?!

2003

* * *

Дар худ фурӯ рафтам, биё, аз чоҳ берунам бикун,
Як бўсаи барфу шарар бар оташи хунам бикун.

Заҳри хиёнат хӯрдаам, аз зиндаҳои мурдаам,
Чон меканам, чон медиҳам, афсонаафсунам бикун.

Аз ҳачр сармобурдаам, аз васл гармохӯрдаам,
Дил додаву кам гаштаам, дил дода афзунам бикун.

Баъди зимистони дароз дорам ба нористон ниёз,
Бо зулфи сабзи сабзаҳо пайгоми шогунам бикун.

Дар дидаи кочи аду то қач мабинам хешро,
Бо ростии ростон як умр мафтунам бикун.

Танхотар аз танҳоиям, эй ёри танҳо бо ҳама,
Баҳри худу баҳри Худо, з-ин варта берунам бикун!

2003

* * *

Парвози фар надорад боли шикастаи ман,
Нози самар надорад, нахли нарастаи ман,

Дорад забони ҳолам сози фиғони лолам,
Оҳи ҳазор оҳ аст оҳанги растаи ман.

Заҳрам гулоб хоҳад аз чоми умри фонӣ,
Лолоихони дард аст овои хастаи ман.

Васли гул асту булбул аз ҳаҷр кардаам гул,
Гулдастаи фироқ аст гулхорбастаи ман!

Байни мани ману ман размест човидона,
Девори сулҳу чанг аст девори бастаи ман.

Чун лола сурхрӯям доғи сиёҳ дар дил,
Сози зафар надорад тори гусастаи ман...

2003

* * *

Зи чашми чашма сел омад, чароғи лола хомӯш аст,
Замин бори гарони гандуми нокишта бар дӯш аст,

Баҳор омад, кай омад, бо кӣ омад, бо чӣ ранг омад,
Ки нойи хуни ман дар шаҳраги фарёд хомӯш аст?

Ки шири шавқ дар пистони рӯдистон намечӯшад,
Ки доғи лолаи Варзобро оҳанги «бифрӯш!» аст?!

Ки атри хок аз шӯри сурури ток хушбӯ нест,
Ки тӯри кина гӯри фитнаро рӯшод сарпӯш аст?!

Ки набзи растахези рӯху чон тафсир мехоҳад,
Ки дунё беҳабар аз покии ишқи Сиёвуш¹ аст?!

Садои гул намеояд зи бонги шодии булбул,
Чаман дар марги ишқи ман азодору сияҳпӯш аст?!

2003

¹ Қаҳрамони бухтонзада, дар «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ.

* * *

Гулбонги суруши чашма овои ман аст,
Ҳақ дар ҳақи ёри ҳақ таманнои ман аст.

Ҳар кӯри асои хешро гумкарда,
Бо панҷаи бечорагӣ чӯёи ман аст.

Рӯйи хушу рӯзи хушу ҳам рӯзии хуш,
Бар аҳли башар хоҳиши рӯёи ман аст.

То равғани шаҳчароғи ғамҳои худам,
Дуди аламам зи уди авзои ман аст.

Меҳри ману сеҳри ману муҳри нафасам,
Дар чехраи зиндагӣ таҷаллои ман аст.

З-он бо ҳама шаҳпару фарам беболам,
Банди ҳама банда гӯи дар пойи ман аст.

Чашмони ҳазину абрувони мағрур
Дар сурати ман сирати гӯёи ман аст.

2003

* * *

Раҳбараҳ чун нури маҳ пайдову гумат кардаам,
Ҳамчу кӯҳу ҳамчу қаҳ пайдову гумат кардаам.

Ранги берангии умрам арзабози ҳарза аст,
Дар сафедии сияҳ пайдову гумат кардаам.

Гиряамро хандаеву хандаамро гиряест,
Дар ғамистони фараҳ пайдову гумат кардаам.

Дар вафоти баҳти як дам бар азо биншастаам,
Дар шукӯҳи як шабаҳ пайдову гумат кардаам.

Дар шитоби як нафас ҳамчун ҳубобе зиста,
Дар савоби як гунаҳ пайдову гумат кардаам.

Чун гуҳар дар мардуми чашмат нағунчидам, дареғ,
Дар нигоҳи як ниғаҳ пайдову гумат кардаам...

2002

* * *

Танҳойи туро дилам намебардорад,
Раҳпойи туро дилам намебардорад,

Ин ҷо ману он ҷо туву дигар ҳама ҳеч,
Он ҷойи туро дилам намебардорад.

Дар олами пур аз туву холӣ аз ман
Дунёи туро дилам намебардорад.

Дарёи сиришки ғам надорад соҳил,
Маҷрои туро дилам намебардорад.

Овози ту дар гӯши хаёлам боқист,
Овои туро дилам намебардорад.

Як боғ зи доғи рафтани пажмурда,
Гулҳои туро дилам намебардорад.

Рафтиву дилам чу манзилам холӣ шуд,
Саҳрои туро дилам намебардорад.

Рафтиву ғами нарафтаат монд, ки монд,
Ғамҳои туро дилам намебардорад!

2002

* * *

Шуурам ҳарза мебофад, шиори бенаворо бин,
Ғурурам хок мебӯсад, замини ман, фазоро бин,

Ҷунуни рақси гул хунёгари марги хазонрез аст,
Ғубори гул ба ғӯри ҳеч меборад, сазоро бин.

Зи дорои худхоҳӣ, зи нодорӣ худкоҳӣ,
Худойи медуҳам ҷонро, Худойи ман, сахоро бин!

Ба ҷуз байти фиғони ишқ андар дафтари ҳастӣ
Дигар ҳарфе нахоҳад монд, фазли кибриёро бин.

Гилам гул мекашад бар дидаи ақлам, намедонам,
Чаро ман дӯстат дорам, вафои бебақоро бин.

Баҳорон бар диёри интизорон бар нахоҳад гашт,
Хазонсӯзист ирғони қазо, фазли фаноро бин.

Камоли ишқро андар чамоли ёр бояд ҷуст,
Муҳаббат охири дин аст, ойини сафоро бин.

Тане бо оламе танҳо ҳазори фард бинмояд,
Дар ин зебоии ваҳшӣ зуҳури як Худоро бин!

2001

* * *

Хотира хор мекашад аз чамани ишқ,
Сарду фусурдаахтар аст анчумани ишқ.

Хуни чакомаи алам сурхсиёҳ аст,
Набзи қалам наметапад бе сухани ишқ.

Оқили худфиребаму қотили умед,
Бохунари беҳунари фанну фани ишқ.

Юсуфи исмати маро гурги риё хӯрд,
Бӯйи фироқ медиҳад пираҳани ишқ.

Хотира хор мекашад аз чамани ишқ,
Лолаи қор медамад дар дамани ишқ.

Нойи фироқ мекашад шаҳраги чонам,
Войи мани дар Ватани бе Ватани ишқ!

2001

* * *

Бо ёди ту хоҳам зист, эй ёри фиребой,
Бо ёди ту хоҳам мурд дар гӯшаи танҳой.

Чун машъалаву дуда, кам гаштаву афзуда,
Аз ҳастии ту ҳастам, эй шеваи шайдой.

Аз хеш ниҳон гаштам, то дар ту аён гардам,
Бо ҳиммати худкоҳӣ, бо миннати раҳпой.

Рухсораи беоранг оҳанги хазон дорад,
Баҳри ту гуле дорам ҳамранги таманной.

Аз доғи фироқи ту як боғ алам дорам,
Дар фасли хазони умр мафтунӣ гулафзой.

Имсол баҳор омад бо рақси парастуҳо,
То ғамкадаи ҳичрон, меойӣ, намеойӣ?!

2001

* * *

Пур аз ту бувад дунё, пур аз фару зебой,
Як шаҳр бувад шайдо бар зодаи рустой.

Гулдонаву гулосор, гулгунаву гулрухсор,
Хоҳам гули дидорат, дар фасли гулафзой.

Дар маҳфили ту хандон садбарг ба рағми марг,
Дар манзили ман гирияд бо ёди ту танҳой.

Ҳарчанд дили худро умре ба забон орам,
Ишқи ту ниҳон дорам аз мардуми савдой.

Эй бо ҳамагон танҳо, эй аз ҳамагон якто,
Аз баҳри мани шайдо садсола таманной!

2001

* * *

Шеваи барбарӣ гузашт, шаҳнаи шаҳ ғулом шуд,
Насли хамӯшро бигӯ, фасли гули калом шуд.

Барбати хурамӣ бизан Борбади ҳазини ман,
Оташи чашми ошиқон соиқаи салом шуд.

Ғунча шукуфт, ғӯра шуд, ояи меҳр сура шуд,
Шасти силаҳ тамом шуд, шахди фараҳ ба ком шуд.

Ҳури алам баҳор кард, деви ситам фирор кард,
Нони ҳалоли оштӣ баҳри аду ҳаром шуд.

Дидаи кинаву риё кӯр шуд аз фари зиё,
Модари Миллат оқибат Модари эҳтиром шуд...

2001

* * *

Дар дилам ашку оҳ зиндонист,
Хасратам дар нигоҳ зиндонист.

Ишқи ман бегуноҳ мемирад,
Дар савобам гуноҳ зиндонист.

Субҳ фарзанди қотили шом аст,
Шом пеши сабоҳ зиндонист.

Ҳар кучо бингарам асире ҳаст,
Беасорат сипоҳ зиндонист.

Чанг бо солеҳон намесозад,
Сулҳ андар силоҳ зиндонист.

Бе пиёда чӣ мекунад фарзин?
Бе гадо подшоҳ зиндонист!

Дар гуноҳам савоб озод аст,
Дар савобам гуноҳ зиндонист...

2001

* * *

Бе ту асару самар надорам,
Илхоми таронафар надорам,

Дар боли Фуруҳари нигоҳам,
Гетӣ ҳама зери пар надорам.

Бе ту на фар асту на фасона,
Бе ту зи башар хабар надорам,

Як умр ту бо маниву бе ман,
З-ин ғуссаи доғтар надорам.

Ҳар лаҳзаи умри ман пур аз туст,
З-ин сарвати бештар надорам.

2001

* * *

Сари ман ниёз дорад
ба фарози шонаи ту,
Ҳавасам ситора чинад
зи фазои хонаи ту.

Зи ту ҷони ҷони ман пур,
ҳама достони ман пур,
Чу дуост бар лаби ман
тараби таронаи ту.

Ту ки баъди ман расидӣ,
ҳама саъди ман расидӣ,
Туву гулфишони шодӣ,
ману шодидёнаи ту.

Ту баҳор дар баҳорӣ,
ту хумор дар хуморӣ,
Чӣ ҳақиқатест зебо
фараҳи фасонаи ту...

2000

* * *

Фасли гул гулнисор механдад,
Лола дар нолазор механдад.

Боғи гул зиндадори хушрангӣ,
Доғи гул дар канор механдад,

Аз нигоҳи паноҳи гулғунча,
Духтари навбаҳор механдад.

Нур дар чашми қатра мераксад,
Нор дар чашми ёр механдад.

Метапад сабз набзи сурхи шавқ,
Хуни чон лаълвор механдад.

Бо ҳама ҳузну шодии ҳастӣ,
Як зани дилфигор механдад.

Ашкро пардадор механдад,
Ишкро интизор механдад...

2000

* * *

Таронасон наомадӣ, баҳори дил гузашту рафт,
Шарорасон наомадӣ, шарори дил гузашту рафт.

Зухури фазли ишқро ғурур бешуур кушт,
Намуда дар набудаи шиори дил гузашту рафт.

Нигоҳи шуъла сард шуд, сурури ханда дард шуд,
Тарона оҳи сард шуд, ҳазори дил гузашту рафт.

Ғубори гул ба гил нишаст, ғубори гил ба гӯри ҳеч,
Зи нола лоли садзабон, ҳазори дил гузашту рафт.

Фигони нағмаро забон, аёни ҳарзари ниҳон,
Ниҳони дардро баён табори дил гузашту рафт.

Ба роҳи омад-омадат, зи омади наомадат
Низор интизор монд, хумори дил гузашту рафт.

Дамид ахгари нафас, парид ахтари ҳавас,
Чу як нафас, чу як ҳавас баҳори дил гузашту рафт...

2000

* * *

Аз чашма биомӯзед оҳанги тапиданҳо,
Аз қатра биандӯзед фарҳанги дамиданҳо.

Фарёди ниҳоне ҳаст, шодии фиғоне ҳаст
Дар шӯри фишурданҳо, дар чӯри вазиданҳо.

Дар дидаи нобино хуршед чу ангишт аст,
Оранги риё дорад алвони надиданҳо.

Парвона набишносад абрешими хомӯшӣ
Бар дори фаромӯшӣ аз тори таниданҳо...

Ҳар зарра бувад кайҳон, ҳар қатра дусад Уммон,
Роҳи раҳи бироҳист чун мор хазиданҳо.

Донам, ки намедонам, асрори вучуди хеш,
Аз ҳич давиданҳо, то ҳеч расиданҳо...

2000

* * *

Ба ҳазору як тарона тараби маро садо кун,
Ба ҳазору як фасона нафаси ҳавас ато кун.

Зи ғубору гард бигзар, зи хазону зард бигзар,
Зи мазори сард бигзар, назари шарарнамо кун.

Зи гузаштаат гузаштам, зи гузаштаам набигзар,
Ба баҳонаи нарастан қафаси шикаста во кун.

Назарат паёми рӯз аст, шарарат сиёҳсӯз аст,
Ману ишқро сано гӯй, ману ишқро дуо кун.

Сари хандаро бичархон, дили гиряро биларзон,
Гули шуъларо биафшон, гили дударо зиё кун.

Бикушо гиреҳи шаҳпар, бишикан сукути мрамар,
Ба самоёи сӯфиёна шарру маҳшаре бапо кун.

Ба фурӯғи соҳирона, ба дурӯғи шоирона,
Ба намудани набуда ҳамаро рақиби мо кун!

2000

* * *

Ин баҳорон, ин баҳорон, аз ту пур омад,
Пур зи ханда, пур зи ғунча, пур зи нур омад.

Ғуссаамро бўсаи падруд эҳдо кард,
Бахти волотахти ман аз роҳи дур омад.

Бо ҳавои рақси хуни хӯшаи ангур,
Бо навои чангу гулбонги булӯр омад.

Ҳамзабони достони «Сабзандарсабз»¹,
Бо тарона, бо фасона, бо сурур омад.

Бо паёму бо қиёми рӯшноийҳо,
Қосиди Яздон² зи пушти кӯҳи Тур омад.

То мани шабзиндадори деви танҳой
Ишқи ман бо парчами хуршеду хур омад.

2000

¹ Савти Борбад.

² Мусопаёмбар.

* * *

Шоири ояндаам, ояндаро оянда ку?!
Номаи арзанда дорам, вориси арзанда ку?

Рози нозам дар чилои ахтаре рахшиду мурд,
Ахгари набзи ниёзамро гили рахшанда ку?

Нақш дар ойинаи бишкаста дорад суратам,
Шодиямро ғам гирифта, гирияи беханда ку?

Бедилонро метавон бо марги як дил сила дод,
Додхоҳонро, худоро, дафтари парванда ку?

Гӯши фардо пардадори навҳаи дирӯз нест,
Ҳасрати сӯзанда дорам, қисмати созанда ку?!

Духтари Зояндарӯдам, дарди покӣ мекашам,
Дар хамӯшии хурӯшам қудрати зоянда ку?

2001

* * *

Биё, равони равона зи роҳ баргардон,
Сабоҳи сабзнишона зи моҳ баргардон.

Зи хуни бешарари хеш зиндаам мурда,
Маро ба тобу таби бўсахоҳ баргардон.

Фиғони чони хазонрез кард гирёнам,
Ба базми бефараҳи чашнгоҳ баргардон.

Ҳазор санги сияҳ нусхахоҳи фарқи ман аст,
Маро ба шаъшаъаи як нигоҳ баргардон.

Зи рози Ҳандасаи қаччу рост ғофил соз,
Ба ози фалсафаи иштибоҳ баргардон.

Савоб бегунаҳӣ нест, аз раҳи покӣ,
Маро ба бегунаҳии гуноҳ баргардон!

2000

* * *

Пайки гул будаму пайкори ниқорам кардед,
Байти дил будаму таҳрири шиорам кардед.

Шарари ахгари хокистари худсӯхтагон,
Хаси таҳсӯзи таги деги таборам кардед.

Хастаи раста кушодам пару боли баста,
Бо камони ҳасаду кина шикорам кардед.

Шеъри исёни асаб, хандаи гирёни насаб,
Ҳарфи фардои шумо будаму порам кардед.

Навҳаи доди шумо, нуктаи эҷоди шумо,
Ораши ори шумо будаму орам кардед.

Зини Шабдиз зи Ширинии ман холӣ монд,
З-он ки бар маркаби Дачҷол саворам кардед.

Дар баҳоре, ки пайи марги хазон механдид,
Гулирухсори шумо будаму хорам кардед...

1999

* * *

Ба ситораи нигоҳат, ба само назар намудам,
Зи ҷазо назар гирифтаам, ба қазо назар намудам.

Чу наво баланд рафтаам, паридарпаранд рафтаам,
Зи паридани пари ҷон, парупо назар намудам.

Дилу дин бирафт бо ту, шару кин бирафт бо ту,
Чу замин бирафт бо ту, ба фазо назар намудам.

Зи камоли банда ғофил, ба ҷамоли банда моил,
Ба ҷилои дидаи ҳақ ба зиё назар намудам.

Ҳама будай ту, эй як, ҳама будай ту, бешак,
Ҳамаро чу нусхаи ту, ҳама ҷо назар намудам.

2000

* * *

Ашк дар чашми мадоро ранги оби мурда аст,
Хуни дилро хузни ғам занги шароби мурда аст.

Марг дар ҳар зарраи хоки фано дил мезанад,
Зиндагӣ гар хоби бедорист, хоби мурда аст.

Аз пайи дунё давидан дур аз худ рафтан аст,
Дар табу тоби шитоби мо итоби мурда аст.

Дуди талхе, ки зи ҳалқи шӯъла берун меравад,
Дудаи нафси ҳавасҳоро каботи мурда аст.

Фазли нӯҳ офокро риндона бардорад замин,
Осмон бе фитрати инсон китоби мурда аст.

Шоири шӯридаи оғозу анҷом аст ишқ,
Маънии оӣ аз ин маънӣ ҳисоби мурда аст.

2000

* * *

*Оташи ишқ аст, к-андар най фитод,
Ќушиши ишқ аст, к-андар май фитод.
(Маснави Маънавӣ)*

Дар найкада мавзун аст рақси найи Мавлоно,
Дар майкада маҳзун аст сури майи Мавлоно,
Бо тобаи сарди худ, бо тобиши фарди худ,
Нилуфари кайҳон аст барфи дайи Мавлоно.
Аз кӯҳ шуда боло, бо рӯҳ шуда ҳамроҳ,
Худкиштаи Мавлоно, худкуштаи Мавлоно.
Хуни ҳаваси оташ, фарёдраси оташ,
Дорад нафаси оташ шеъри ҳайи¹ Мавлоно.
Аз ҳечи фано хандон, аз печи самоъ гирён,
Ҳарфи башари танҳост устураи Малона.
Сад парда дуо дорад, сад чашма сафо дорад,
Парвардаи хуршед аст пири Тайи² Мавлоно.
Сурхе зи кабудӣ дуд, сӯзе зи вучудӣ ўд,
Шӯре зи қиёми рӯд орад майи³ Мавлоно.
Тобути ниё бар дӯш, сар дар таги каш, хомӯш,
Дар Рум зада раҳгум кешу кайи Мавлоно.
Чун боғи ҳазан бебарг, чун ишқи Ватан бемарг,
Дар Куния⁴ охир шуд Балху Райи Мавлоно.
Шамсулҳақи эҷодаш, хуни раги эъҷозаш,
Сад шӯъла забон дорад, сӯзи найи Мавлоно...

1999

¹ Зиндагӣ

² Ҳотаи Тай.

³ Пиёла.

⁴ Оромгоҳи Мавлоно дар Куния (Туркия)

* * *

Маҳ менигарад бефараҳ аз зинаи чашмам,
Акси ту кашад Монии деринаи чашмам,

Шаб мегузарад сояи хуршед дар оғӯш,
Фарёд занад ёди ту дар синаи чашмам.

Ашке, ки ба пойи ҳаваси ёд кунам бод,
Дурри алами туст зи ганҷинаи чашмам.

Эй дур зи ширинии сӯзи нафаси ишқ,
Бишнос маро аз шарари динаи чашмам.

Бо дида надидан шудаам шуҳраи даврон,
Чӯёи туву оташи пешинаи чашмам.

Гуми туву пайдои ҳама, нестам, эй ишқ,
Тасвири ту бишкаста дар ойинаи чашмам...

1999

* * *

Пайкари сардам, равони оташин гум кардаам.
Дар дифои худ силоҳи охирин гум кардаам.

Ақди шайтону малак нақди маро таҳрир кард,
Дар каломи тавба ҳарфи офарин гум кардаам.

Хашми бедоди замон чашми забонамро бубаст,
Минбаре болотар аз чархи барин гум кардаам.

Аз сукути сахраҳо ояд садои набзи ман,
Дар баҳои ҳарза дунёи яқин гум кардаам.

Ёси гулханбӯйро барфи қазо дар боғ кушт,
Дасти меҳангӯйро дар остин гум кардаам.

Ашқро бар гӯри холии ҳавас афшондаам,
Ишқро дар зулмати нуурофарин гум кардам.

Хешро гум карданам кам буд дар зулмоти нур,
Ки худоро байни кайҳону замин гум кардаам?!

1999

* * *

Паси девори ту чойи қадаме гирён аст,
Дар гули хандаи ман барги ғаме гирён аст.

То даме вориси бечораи Чамшед туй,
Дар лаби миллати ман Чоми Қаме гирён аст.

Зиндагӣ пир шуду ишқ ҷавон аст ханӯз,
Ба ҷавонпирии ман беши каме гирён аст.

Сари танҳои ману чамъи парешонии ту
Дар пари оҳеву дар чашми наме гирён аст.

Дар фиғони назарам ҳаҷри аён аст баён,
Дар хамӯшии ту захми аламе гирён аст.

Қимати лаҳза аз он дар назарам афзун шуд,
Ки паси ҳар нафаси бе ту даме гирён аст.

Ба кӣ гӯям, ки қаламро аламот дода ба ман,
Аз кӣ пурсам, ки чаро ҳар қаламе гирён аст?!

1999

* * *

Дар остин гиристам зи марги ишқи фониам,
Зи ранчи хастачониям, зи ганчи бенишониам.

Фасонае набофтам, таронае насохтам,
Зи хусни беҳазониям, зи ҳузни гулфишониам.

Зи панчаҳои лоли худ, шунида шарҳи ҳоли худ,
Ҳадиси ноаёнӣям, фиғони бебабониам.

Ба пойи худ нишастаам дар остони бекасӣ,
Зи боди ёд мерасад хумори ғамниҳониам.

Ситораҳо шарар шуда, чавонаҳо самар шуда,
Хазону ҳарзапир шуд, чавонаам, чавониам.

Кучо равам зи хеши худ, зи кеши худ, зи неши худ,
Зи захми реш-решӣ худ, зи маҳшари намониам?!

Гиристам, гиристам, зи шарми нотавониам,
Назистам, назистам, бубахш зиндағониам...

1999

* * *

Навбаҳор асту гулу хор ғазал мехонад,
Шарару шаршараву сор ғазал мехонад.

Сардии ҷону аламғуссаи ҳичрон падруд,
Васл аз давлати дидор ғазал мехонад.

Ишқ дар шаҳраги эъҷоз маҷозе дорад,
Ғунча андар бағали хор ғазал мехонад.

Бодаро шӯри ниҳон асту шари хуни разон,
Бод аз накҳати гулзор ғазал мехонад.

Лол бо панҷаву лаб тори тараб чӯр кунад,
Лаъл аз сурхии асрор ғазал мехонад.

Бандагӣ бо ҳама банду қафасаш озод аст,
Зиндагӣ бо Гулирухсор ғазал мехонад!

1999

* * *

Фасли гулафшон асту ман
як гул надорам дар нигоҳ,
Дар базми нози ғунчаҳо
ғулғул надорам дар нигоҳ.
Пархоши деу хур бин,
подоши ақли кӯр бин,
Бар дӯш зини орзу,
Дулдул надорам дар нигоҳ.
Рақси суман гӯяд ба ман
аз чон супурдан бесухан,
Гулбун фиғон кун баҳри ман,
булбул надорам дар нигоҳ.
Чашми ту чоми холияст,
дом аст, доми холияст,
Ҳушёрмасти ҳасратам,
кулқул надорам дар нигоҳ.
Базми замон нобуд рафт,
бе уд рафт, бо дуд рафт,
Бо талхии падруд рафт,
Гул, гул надорам дар нигоҳ.
Рӯди равон «Шахнома»-хон,
хонад маро сӯи ҷаҳон,
Чун Кобули вайронаам,
Зобул надорам дар нигоҳ...

1999

* * *

Маро аз чашми шабнам офариданд...

Бедил

Маро чун бод озод офариданд,
Зи дарду шодии зод офариданд.

Зи обу гил иморат карда мушкил,
Гуле зишту паризод офариданд.

Зи гарди домани гардуни гардон
Шукӯҳи умри барбод офариданд.

Зи оҳам, аз гуноҳам, чун гувоҳам
Фигони лолии дод офариданд.

Зи чонам, аз ниҳонам, аз чаҳонам
Забони навҳаи ёд офариданд.

Хуруши хандаам ғампӯши дард аст,
Маро чун гирияҷод офариданд.

Надорам зӯри мӯри роҳ, лекин
Зи рӯхам кӯҳи имдод офариданд.

Зи хомӯшии исёни ҳақирон
Маро як мушт фарёд офариданд!..

1999

* * *

Ман он гулам, ки дар хазони худ шукуфтаам,
Зи захму доғи ҷони ҷони худ шукуфтаам.

Фусурда будам ар зи хашми тундбод,
Зи сеҳри меҳри боғбони худ шукуфтаам.

Ба ранги чангхӯрдаву ба гунаи ҳазин,
Зи хандаҳои ғамфиғони худ шукуфтаам.

Ба сардии нигоҳи ҳосидон гирифта хӯ,
Зи фасли дери имтиҳони худ шукуфтаам.

Зи марзубуми решагуми худ дамидаам,
Дар обу хоки бенишони худ шукуфтаам.

Чӣ бовиқор шамси интизор медамад,
Чӣ меҳрбону меҳрҷони худ шукуфтаам.

Зи хуни лахчае, ки ҳарфи ҷони зулмат аст,
Ба сони шӯъла дар забони худ шукуфтаам...

1999

* * *

Ба диёри гул расидам, ҳаваси баҳона дорам,
Зи хумори гул расидам, нафаси хазона дорам,

Ҳама достони булбул бувад аз забони як гул,
Зи фиғони бетарона талаби фағона дорам.

Зи замонаи ҳақирон дами дам амонатам нест,
Ба зукуми ҳарзаширин зақани замона дорам.

Ҳамаро зи оби дида чу садаф бурун кашидам –
Гухари гарони арзон, дили ғамнишона дорам.

Туву шавқи дилфишонӣ, ману завқи бенишонӣ,
Шари омиёна дорӣ, фари осифона дорам.

Зи баҳори сабзмирон, ба хазони зардпирон
Гули шеър дар ниҳони гили шоирона дорам...

1999

* * *

Мурғи ситора мепарад сӯйи биҳишти хобҳо,
Вақт чағона мезанад дар нафаси шитобҳо.

Дур зи тур мекунад мурғи қафас фароғате,
Ошиқи бандагӣ бувад ойинадори қобҳо.

Пуштаи куштаҳо агар шарху баёни нестист,
Кайфияти фано бувад кайфари инқилобҳо.

Аз гули нор бишнавам зӯзаи изтиробҳо,
Фалсафаи азобҳо, ҳандасаи чавобҳо.

Аз раҳи дур омадам ояи нур бар забон,
Ахгари ишқ метапад дар раги офтобҳо.

Омадаам, ки сар диҳам қаҳқаҳи сарди хуни худ
Бар ҳама гармчӯшии қолабии ниқобҳо.

Дар ҳарами савоби ман ҷойи вубол холи аст,
Бӯса кунад гуноҳи ман чилвағаи саробҳо...

1996

* * *

Мастиям шевотарин хушёрӣ аст,
Хоби ман гӯётарин бедорӣ аст.

Бо дами ғам шоду хуррам зистан,
Шеваи худсозиву худхорӣ аст.

Санъати нашкастану худсохтан
Дар ҷаҳон волотарин меъмори аст.

Дар гиребон ашки исмат коштан
Зиннати фирдавсии гулкорӣ аст.

Ишқи ман, табларзаи рози вучуд,
Хуштарин, зеботарин беморӣ аст.

1999

* * *

Паёми ишқ мерасад, навиди кибриё кучост?
Шаби сиёҳ меравад, сабоҳи пурзиё кучост?

Чу хур пар кушодаам, чу сур фар кушодаам,
Ҳавои ишқи Одамам, сафо кучо, вафо кучост?

Мане, ки ишқзодаам, зи осмон фитодаам,
Зи ошиқӣ пиёдаам, раҳии раҳнамо кучост?

Зи ҳусн сад нишонаам, зи ҳузн сад таронаам,
Ба чакчаки чакомаам шиори ҳамсадо кучост?

Никоҳи фарнабударо зи шоҳи ғам буридаам,
Зи чашми нам фирориям, диёри дилкушо кучост?

Барои ту зи осмон нигоҳи чон гирифтаам,
Бигӯ, бигӯ, худои дил, Худо кучо, Худо кучост?!.

1999

* * *

Ашки булбул атри гул шуд, чилваи пардоз бин,
Санъати эъчозро дар суръати парсоз бин.

Оташи хуни асирон аст дар шарёни барк,
Шахраги гил метапад анчомро оғоз бин.

Гуфтугӯи ахтарон бо шабравон дорад забон,
Дар сукути Каҳкашонҳо пайкари овоз бин!

Бо ҳавои ҳар нафас дил мезанад мурғи қафас,
Дар ҳавои беҳавой чуръати парвоз бин.

Қосиди андешае аз ҳафт гардун боз гашт,
Чаҳлро аждарнавозу фазлро шаҳбоз бин.

Чамъу тарҳи миллату меҳан зи пову сар бизан,
Лолаи Дарбандро дар ёлаи Дарвоз бин.

Шеър чуръатномаи разм аст бо шери ачал,
Рамзи урёни суханро пардадори роз бин...

1999

* * *

Байни нигоҳи ману ту маҳшари оҳ аст,
Байни сабоҳи ману ту шоми сиёҳ аст.

Фасли намуданам гузашт, ҳайфи набудан,
Фасли шитоб мерасад, лаҳза гувоҳ аст.

Хирмани зиндагониям дона надорад,
Ҳосили заҳмати ҳунар чун пари коҳ аст.

Гурбати дар Ватан маро сахт фусурда,
Миннати меҳри ҳамватан заҳргиеҳ аст.

Аз пайи соя меравам сӯйи набудан,
Будани бе ту ҳолиё ҳоли табоҳ аст.

Қоизаи савоби ман пеши худо чист,
Ишқ вубол аст агар, ишқ гуноҳ аст?!

1999

* * *

Ман ишкро зи чавҳари нафрат кашидаам.
Аз чашми нур пардаи зулмат кашидаам.

Бо килки шуъла аз гили сарду сиёҳи шаб
Бар чашми субҳ сурмаи исмат кашидаам.

То дар хаси хазонае хандад чавонае,
Бо неши хор бўсаи ҳасрат кашидаам.

Бар шонаи занонаам, ганчи ягонаам,
Бори гарону қимати иззат кашидаам.

Дар номи шоиронаам нози таронаам,
Якумр аз ғурури худ миннат кашидаам.

1999

* * *

Шеър, асрори хумори будан аст,
Лавҳаи санги мазори будан аст,

Чанг бар домони беранги фано
Лаҳзаро фурсатшумори будан аст.

Чун хати мехии рӯйи сахраҳо
Ҳам шууру ҳам шиори будан аст.

Рафтагонро лавҳаи санги мазор,
Мондагонро зиндадори будан аст.

Дар нафас чангу ғубори қарнҳо
Оҳи сарди рӯзгори будан аст.

Як варақ шарҳи зуҳури офтоб,
Як рамақ нуре зи нори будан аст.

1999

* * *

Баъди сукуту хобҳо шавқи фузуни ман расид,
Дар нафаси шитобҳо бахти забуни ман расид.

Боғи дилам шукуфта аст, доғи дилам нухуфта аст,
Шуъла зи дидаам дамид, оташи хуни ман расид.

Ишқ паёми ховар аст, гунасафеду чашмсабз,
Аз назари ситорае назри фусуни ман расид.

Гулсара медамам зи худ, чун бара мерамам зи худ,
Ҳар чӣ расид содаё, аз зүфунуни ман расид.

Аз пайи об меравам, базми шароб меравам,
Масту хароб меравам, фасли чунуни ман расид...

1999

* * *

Ба ман офтоб бинмо зи нигоҳи барфборат,
Шарари шарора бахшо зи ҳавои абрдорат.

Қафаси фасона во кун, ҳаваси маро садо кун,
Зи дили умедёрат, ба гули умедворат.

Зи сар – об мерасӣ ту, чу сароб мерасӣ ту,
Зи дурӯғи саъдиёна, ба фурӯғи интизорат.

Ба Худо, ки ҳар чӣ дорам сари сӯзане наарзад,
Ба дуои орзуят, ба санои ифтихорат.

1999

* * *

Арғушти накҳати гул дар бӯстон муборак,
Рақси фари парасту дар осмон муборак.

Рав дарду ғам, ки шодем, хони зиё кушодем,
Паймонаи фараҳзо бар ғамхушон муборак.

Дунё пур аз фасона, дилҳо пур аз тарона,
Фасли фасонаи ишқ бар ошиқон муборак.

Дар базми худшиносӣ аз бодаи халосӣ
Бе неш нӯш кардем, шодирасон муборак.

Як дастро садо нест, як тор хушнаво нест,
Пайванди ҳамчаворон то ҷовидон муборак.

Мо як танему як ҷон, мо як дилему як рӯх,
Эй рӯҳи хастаи ҷон, тобу тавон муборак.

Аз сад бало гузаштем, аз Карбало гузаштем,
Охир ба худ расидем, бахти гарон муборак!

1999

* * *

Барои Фотимаи Хоҷонӣ

Ҳайфи ман, ҳайфи ҳама манҳои дар ман гум шуда,
Ҳайфи ман, ҳайфи ҳама занҳои бо ман гум шуда.

Дар шабистони фано хуршед бар каф доштам,
Ҳайфи хуршеди даруни чашми равзан гум шуда.

Нола мечинам зи боғи доғҳои хастагӣ,
Аз ғами дил рӯ зада, дар оху шеван гум шуда.

Як чаман розу ниёзу ишқу ашқу хандаам
Дар сухан сабзидаву дар мазраи фанн гум шуда.

Ишқи ту наврӯзии ман буд, бо наврӯз рафт,
Чун гули хорошикан дар барфи баҳман гум шуда.

Ишқи ман пушти дари бегона менолад хамӯш,
Бе мани дар чашми ғамолуди Меҳан гум шуда.

Он қадар гумам барои дӯстону душманон,
Гӯйӣ андар кӯҳи қаҳ як дона сӯзан гум шуда...

1999

* * *

Шоири танҳоиям, танҳой мадјони ман аст,
Ошиќи танҳоиям, танҳой мафтунни ман аст.

Нағмаи осоише аз ғамхушеву худкуше,
Навҳае аз захи маи шодии маҳзунни ман аст.

Зодаи як чуфти танҳоям зи танҳозодагон,
Вориси танҳоиям, танҳой дар хуни ман аст.

Сарнавиши саркашам, танҳои тиллоиям,
Савти Қайсу сарвати нодорқорунни ман аст.

Ман ба танҳои худ танҳо ибодат мекунам,
Маъбаду обидаи ман қалби ҳомунни ман аст.

Назми танҳоофарам баҳри арӯзи бекаси,
Шеъри ман фареди шеванофари хуни ман аст...

1999

* * *

Барои Ятими Нур

Ман ки дидори Худоро ҳама ҷо мебинам,
Ҳамаро аз назари поки Худо мебинам.

Ошиқи рафтани бозомадани хуршедам,
Дар лаби рӯди равон зикри зиё мебинам.

Асли ман нусха надорад, якаму якдона,
Ҳамаро ҷуз ҳақу ҳақдод дуто мебинам.

Шоири хуни худу набзи худу дарди худам,
Ҳар чи мебинам, аз ин равзанаҳо мебинам.

Пунбаи меҳр ба роҳи ҳамагон мекорам,
Ҳар гаҳ аз сангдилон санги ҷафо мебинам.

Дами тӯфони ҳаводис пари коҳам, чи аҷаб,
Гар начоти дами дамро зи фано мебинам.

Нураму соя надорам, таги ин чархи сиёҳ,
Ҳамаро нурнамо, нурато мебинам.

Устои мани устоднадида ишқ аст,
Панди ин оқили девона расо мебинам.

Ҳамагон ташнаи рӯданду манам ташнаи рӯҳ,
«Ҳамагон хонаву ман хонахудо мебинам...»¹

1998

¹ «Чилва бар ман мафурӯш, эй маликулхоҷ, ки ту,
Хона мебиниву ман хонахудо мебинам...»

* * *

Зиндагӣ бо чашми гирён рафт, хайф,
Ашки дарё, рашки тӯфон рафт, хайф.

Хоб будам дар сари зонуи вақт,
Умр чун хоби парешон рафт, хайф.

Гулшани бо хуни дил парвардаам
Чилвагоҳи барфу борон рафт, хайф.

Бо мани бе ман кучо рафту чӣ кард,
Бахти нопадovu сарсон рафт, хайф!

Атри гул дар сатри борон монд, монд,
Фасли гул дар васли ҳичрон рафт, хайф.

Рози гул дар нози гул бинҳуфта монд,
Сози дил бо охи сӯзон рафт, хайф.

Ишқи шоирзоду шоирпарварам
Дар азои худ ғазалхон рафт, хайф!

1998

* * *

Кист дар вучуди ман ошнои бегона,
Деви хури расвой, хонадори беҳона.

Аз фурӯғ менолад, аз дурӯғ меболад,
Мекашад маро берун аз ҳарими афсона?

Тифл, тифли охугир, пир, пири бетадбир,
Бодзодаи озод, хеши банду завлона.

Ҷони нотавони ман, хасми беамони ман,
Оҳанини оташзод, мармарини гулдона?

Дар равон намеғунчад, дар тавон намеғунчад,
Дурри холии дида, дудаи гуҳардона.

Оқибат зи худ беҳуд мебарад маро бо худ,
То кунад маро нобуд ҳушёри девона...

1998

* * *

Зиндагӣ бигзашту суратгири ғафлат мондаам,
Дар лаби лоли таманно чун аломат мондаам.

Раҳнамои роҳгуми ишқу армони касон,
Бо худи худ ҳарзабемори муҳаббат мондаам.

Ҳам савобам, ҳам вуболам, ҳам суолам, ҳам ҷавоб,
Дар забони сифла чун ҳарфи маломат мондаам.

Санг аз бишкастани нашкастанам дар ҳайрат аст,
Сангро бо шиша бишкаста, саломат мондаам.

1998

* * *

То нафас фурсатшумори зиндагист,
Ҳар кафас миннатгузори зиндагист,

То ҳавас арзи хумори будан аст,
Дар дами ҳар дам шарори зиндагист.

Рӯзгори дур аз ҳачру висол
Дар шумори бешумори зиндагист.

Барқ пайке аз баҳори зистан,
Раъд байге аз шиори зиндагист.

Барфро шавқи шукуфтан об кард,
Дар гули оташ хумори зиндагист.

Субҳ оғози ҳама анҷомҳост,
Шом парчамдори нори зиндагист.

То даме дил дар забон чон меканӣ,
Машқи мурдан зиндадори зиндагист...

1998

* * *

Ҳарчанд паси пардаи асрори шумоям,
Дар дафтари ҳақ нуктаи кирдори шумоям.

Аз дида чароғ ораму аз дуда сапеда,
Эй бебасарон, дидаи бедори шумоям.

Худро зи аламхонаи бегона наҷӯед,
Эй гумшудагон, нусхаи осори шумоям.

Рӯзарду ниғаҳсарду пур аз дард чароед,
Ман ғунҷаи баҳманкуши рухсори шумоям.

Оташдилу оташгилу оташнафасу сард,
Ман дудкаши оҳи дили зори шумоям.

Бо дидаи зулмат натавон дид худоро,
Дар дидаи шаб нури шумо, нори шумоям.

Дар базми аду разми шуморо бисароям,
Ман номи шумо, нанги шумо, ори шумоям.

Гар бегунаҳй низ гуноҳ аст, ҳама умр,
Мансури гунаҳгори сари дори шумоям.

Аз шеъри ману меҳри ман озор наҷӯед,
Дар ҳарду ҷаҳон, ёри вафодори шумоям.

З-он бо мани озода карам нест шаҳонро,
К-эй қавми гадо, шоири дарбори шумоям.

1998

* * *

Зиндагӣ дар шитоб мегузарад,
Умр монанди об мегузарад.

Масту хушёру хуфтаву бедор,
Хоб дар чашми хоб мегузарад.

Вақт дар оҳи ларза метаркад,
Бахт ранги сароб мегузарад.

Барги зарди хазон фиғон дорад,
Ашки сабзи саҳоб мегузарад.

Ҳастии ҳаст лухту урён аст,
Нестӣ дар ниқоб мегузарад.

Дар ҷилои намудану мурдан,
Ишқ аз Офтоб мегузарад...

1998

* * *

Эй ишқ, ба дунёи ту бармегардам,
Аз дина ба фардои ту бармегардам.

Аз олами озодии бесӯзу фараҳ,
Бар маҳбаси зебои ту бармегардам.

Гул додаву гул чидаву гул корида,
Бо фасли гулафзои ту бармегардам.

Аз сояи чашми бади зулматназарон
Фархундаву лолои ту бармегардам.

Аз ҳикмату аз фалсафаи мурдадилон
То шавқу таманнои ту бармегардам.

Бе тӯшаи умри рафта хушнуду хазин
Пири туву барнои ту, бармегардам.

Бе ту ҳама савдогару бозаргонанд,
Бо шеър ба савдои ту бармегардам...

1997

* * *

Шаб ба поён мерасад пушти дари танҳоиям,
Субҳи гирён медамад аз ховари танҳоиям.

Ҳар азизе дарди ширине маро бахшиду рафт,
Талхии умр аст андар соғари танҳоиям.

Анчуманро сардии эҳсоси ман озурдааст,
Ахгари барф аст дар хокистари танҳоиям.

Ҳеч ҷуфтеро накардам тоқ аз озу нифоқ,
Бо сари танҳои танҳо ҳамсари танҳоиям.

Тахти миннатро раво бинед бар чамъи пареш,
Тоҷи Кайхусрав бувад зеби сари танҳоиям.

То гулафшони хазон дар шеъри ман созад фиғон,
Як чаман хонанда хонад дафтари танҳоиям.

Базми сарчамъони танҳо мотами бегонагист,
Ман гувоҳи бепаноҳи маҳшари танҳоиям.

Рақси ман чонкандани танҳост байни анчуман,
Модари Миллат наям ман, модари танҳоиям!

1996

* * *

Хушномаму бадномам, чононаи танҳой,
Бишкастаму нашкастам, паймонаи танҳой.

Хеши ҳама бехешон, пеши ҳама ғамкешон,
Бар чамъи чаҳон хандон аз шонаи танҳой.

Аз анчумани танҳо парҳезаму бигрезам
То анчумани танҳо, аз хонаи танҳой.

Оҳанги хазон дорад, арғушти равон дорад,
Дил дар пари чон дорад, парвонаи танҳой.

Дастури қазо раста, дасти парупо баста,
Дар маҳбаси худкоҳӣ завлонаи танҳой.

Мастураму машҳурам чун шоири танҳой,
Монад ба чаҳон аз ман афсонаи танҳой...

1996

* * *

Дардам гузашт.,
 Ҳочати дармон намондааст,
Заҳмам шукуфт, ғунҷаи гирён намондааст.

Аз бесадо шикастани ойинаи дилам
Оҳанги ларза дар лабу дандон намондааст.

Дигар зи сӯзу сози дил ҷонам наметапад,
Ҷонро зи тобу тоқати дил ҷон намондааст.

Зиндони сабрпарварам аз осӣён тихист,
Дар хуни сард сурхии исён намондааст.

Бигзашт фасли хушкбари ашкҳосилам,
Дар заҳри заҳра талхии хичрон намондааст.

Ҷоиза буд ё ҷазо наврӯзи ишқи мо?
Дар ёди ёд ғунҷае хандон намондааст...

Аз пушти Раҳши Рустами оличаноби ман
Ҷуз гард бар ҳавои биёбон намондааст...

1995

* * *

Ману ман то саҳар шеван сурудем,
Яке тору яке равшан сурудем,

Барои оташи худкишта, кушта,
Зи озарсӯзии баҳман сурудем.

Навои нола бар лаб, тоб дар таб,
Зи дарди чон барои тан сурудем.

Зи оташ раста бар зулмат нишаста,
Барои дуд аз равзан сурудем.

Фиғони иззати афтодагонро
Барои зини бетавсан сурудем.

Зи марги нор мотамдору ғамдор
Сиришки хушк як доман сурудем.

Барои марди ноарзанда, ноқис,
Зи хусни баркамоли зан сурудем.

Зи ҳастӣ дур аз ҳастӣ гириستم,
Зи Меҳан дур аз Меҳан сурудем...

1996

* * *

Ман ба овои гул аз хона бурун хоҳам рафт,
Чу таманнои гул аз дона бурун хоҳам рафт.

Шӯъласон дар қафаси танги нафас печида,
Аз гили хеш чу парвона бурун хоҳам рафт.

Аз нами оташи худ сӯхта монанди чанор,
Аз яхи машъала суғдона бурун хоҳам рафт.

Барқсон аз ҳарами тори фалак рақскунон,
Поку покизаву девона бурун хоҳам рафт.

Тоатам бар насаби бод ғалат буд, ғалат,
Аз дари хеш ғарибона бурун хоҳам рафт.

Рӯҳи озоди маро миннати зиндон ачаб аст,
Ҳалқа аз ҳалқаи завлона бурун хоҳам рафт.

Садди Искандари ошиқ шиканам бо гули ноз,
Ҳар гаҳе гулруху Рахшона¹ бурун хоҳам рафт...

Ман ба овози гул аз хона бурун хоҳам рафт,
Ҳамчунон рози гул аз дона бурун хоҳам рафт.

Оқибат аз гили сармозада дил хоҳам ёфт,
Оқибат аз худӣ бегона бурун хоҳам рафт.

1995

¹ Рухшона, Рахшона, ҳамсари Искандари Макдунӣ, ки гӯё тоҷик будааст...

* * *

Барои Шаҳлои Мунаҷҷамӣ

Чашмони ту тарҷумони дарданд,
Ҷоизабари фиғони дарданд.

Бо гирияи садзабон биханданд,
Чашмони ту худ забони дарданд.

Афсонаи нуру нор доранд,
Чашмони ту шӯълабони дарданд.

То ишқ фиғони безабонист,
Чашмони ту ғамбаёни дарданд.

То ғусса рақиби шодмонист,
Чашмони ту ғамнишони дарданд.

Кӣ гуфт, ки дардро замон нест?
Чашмони ту ҳамзамони дарданд!

Савганд ба ахтарони ашкат,
Чашмони ту осмони дарданд!

1995

* * *

Ман дардро ба тоқати дармон супурдаам,
Номардро ба нафрати мардон супурдаам.

Сартобапой дардаму дармонда нестам,
Бас дардро ба довари дармон супурдаам.

Ҳушёри маст кӯзаи базми замон ба даст,
Паймонаро ба вориси паймон супурдаам.

Хандида ранги оташак андар ҳалоки хеш,
Чун барқ бар шабони сияҳ чон супурдаам.

Бар ҳосидони носазо қаҳдуди қаҳқаҳа,
Бар очизони норасо «Девон» супурдаам.

Гар бо ҳама ҳақорату таҳқир олиям,
Оли наҷоти хеш ба Сомон супурдаам.

Ёрони ҳасмгаштаву хоину сифларо,
Аз рӯйи меҳр бар худи Яздон супурдаам...

1994

* * *

Чонро чӣ кунам, миннати чонро чӣ кунам,
Дар қолаби тан рӯҳи равонро чӣ кунам?

Аз моҳ тамошои замин мекардам,
Аз хоҳ таманнои замонро чӣ кунам?

Барге зи баҳори дил ба пирӣ нарасид,
Аз ишқи ниҳон ашки хазонро чӣ кунам?

Дар хилвати шаб барои худ менолам,
Хамёзаи даҳрӯзачаҳонро чӣ кунам?

Дар шаҳраги чон силоҳи хичрон таркид,
Дар хифзи гилам тиру камонро чӣ кунам?

Пастони назар дар остонам диданд,
Пастиву баландии каёнро чӣ кунам?

Саркӯби савоби тавба, саргардонам,
Бе рӯйи Ватан рӯйи чаҳонро чӣ кунам?

Дар марги ғурури хеш мотамдорам,
Бо бешарафон шӯхрату шонро чӣ кунам?

Пирон зи пайи асо ба манзил бирасанд,
Чашмони асои қачравонро чӣ кунам?!

1993

* * *

Он ки аз ман биравад сӯйи мани хаста, манам,
Зору ночор ба пойи ҳама биншаста манам.

Қадаҳи ҳузн гарам бар лаби шодӣ нашикаст,
Кӯзаи пурмаيي дар майкада бишкаста манам.

Афсари бесилаҳи мулки дилу дидаву меҳр,
Даргушои фараҳи пушти дари баста манам.

Гар савобам зи вуболам набувад беш, бахайр,
Тири аз ҳалқи камони ҳама вораста манам.

Растагорӣ набувад расми ғуломони ҳақир,
Сайди аз панҷаи кафтори гунаҳ раста манам.

Чамани гумшударо аз гили ман бояд чуст,
Нафаси бекафаси ошиқи парбаста манам...

1993

* * *

Дар ҳисори нотавонӣ нотавон шуд нанги ман,
Гирди чашми номуродӣ бишкуфад ожанги ман.

Лолаҳо дар зери борон зард аз дарди мананд,
Заъфаронӣ гашта аз марги муҳаббат ранги ман.

Занги фарёди маро хуши шунидан нест, нест,
Занг баста аз хамӯшиҳо забони нанги ман.

Чун накардам нағмапардозӣ ба сози дигарон,
Аз дами дамкоҳ таркад оҳ дар оҳанги ман.

Боғ кардам аз гули хуршед рӯйи сахраҳо,
Як чаман умед мемирад ба зери санги ман.

Ҷойи худсозӣ ҳақирон ҳуққабозӣ мекунанд,
Дар гулӯи сахра хуншор аст чанги ханги ман.

Мерасад рӯзе ба гӯши нангбардори Ватан,
Аз сукути хотири хоро садои занги ман.

1993

* * *

Гули рухсор будам, нозкаши хор шудам,
Хусни гулзор будам, зеби сари дор шудам.

Душмани қолабу завлонаву девор будам,
Бандаи қолабу завлонаву девор шудам.

Хостам бори ғам аз дӯши ҳақирон фиканам,
Кӯҳи ғам гаштаму бар шонаи худ бор шудам.

Хонаи бахти маро рашку ҳасад оташ зад,
Дар лаби ғусса таби бўсаи бемор шудам.

Вориси бори качи маркаби чаҳли дигарон,
Зи гуноҳи ҳама бигзашта гунаҳгор шудам.

Сарфарозии ман аз ишқи Ватан ботил шуд,
Сари худ аз қадами сифла харидор шудам.

Кӣ маро гуфт, ки аз зулмати шаб навҳа кунам,
Ҳама хобанду ман аз оҳи кӣ бедор шудам?!

1993

* * *

Хор дар дил, пой дар гил мондаам,
Аз фиреби умр ғофил мондаам.

Бод будастӣ ҳама фазлу фанам,
Файласуфи мактаби дил мондаам.

З-он ки дар қоби таманно зистам,
Дар ниқоби хоб коҳил мондаам.

Мурдабони ишқи гулбези баҳор
Бо хазони сарду қотил мондаам.

Марги чоҳилро Худо осон кунад,
То бидонад аз чи фозил мондаам.

Зиндагӣ гирёни ман бигзашту рафт,
Бо сароби ҳарза моил мондаам.

Бе Сафиниё сафина нур бурд,
Бо сияҳзодон ба соҳил мондаам.

Мурдаи рӯҳи маро тобут нест,
Дар диёри хеш соил мондаам.

Бандаи озодии зиндони худ,
Бо ҳама дунё муқобил мондаам!

1993

* * *

Ба ҳарамгоҳи малак ҳурнамо менигарам,
Ба назаргоҳи фалак аз кафи по менигарам.

Фараҳам ашки ҳаросонӣ ба соғар дорад,
Ба ҳама зиштраво чун ба ҷазо менигарам.

Зодаи фитрати ман бар дари нусрат нарасид,
Ба раҳи тайкадаи хеш хато менигарам.

Ба ҳама ғамхушиву худкушии ёвари хеш,
Ҳамчу бар фалсафаи фасли ҷазо менигарам.

Аз бари хок ба афлок назар беасар аст,
Аз сари хок ба даргоҳи само менигарам.

Аз аламхонаи вайронаву ворунаи ишқ,
Рост бар мардумаки кочи қазо менигарам...

1993

* * *

Санг будам, садо шудам, нанг будам, ҷазо шудам,
Сур будам, азо шудам, гиря макун барои ман.

Ёвари хасмзоди худ, довари ёду доди худ,
Фочиаи муроди худ, ҷоизаву ҷазои ман.

Шоҳини паршикастаам, бо пару боли бастаам,
Пиру ҳақиру хастаам, пир шуда садои ман.

Бе ту набудаму будам, бо ту намудаму шудам,
«Шарти адаб чунин бувад,
Шамси ману худои ман!..»¹

Аз ҳамагон гусастаам, аз худи худ нарастаам,
Дар гили худ нишастаам, фарш бувад ҷазои ман.

Бодии бодаи худам, захми кушодаи худам,
Куштаи зодаи худам, навҳа бикун азои ман.

Об, сароби зистан, хоб, шитоби зистан,
Ноб, шароби зистан, чуръа бидеҳ барои ман.

Раъд хитоби зиндагист, барқ шаҳоби зиндагист,
Марғ ҷавоби зиндагист, қарзи ману қазои ман!

1993

¹ Мавлоно.

* * *

Зиндагиरो дар қиёси суру мотам дидаам,
Бандагиро дар ситези чаҳли одам дидаам.

Меҳрбонони маро чашми муҳаббат кӯр буд,
Ҳар чӣ дидам, бо чароғи дидаи нам дидаам.

Сар ба дӯши кӯҳсорон гирия кардам аз алам,
Пастро ҳар гаҳ сарафрои ду олам дидаам.

Шодии гирёну дарди безабон ҳар ду як аст,
Гар сафири хуррамиро қосиди ғам дидаам.

Шабпарастонро нигоҳи субҳ айнаи тирагист,
Ҳас набинам ҳасми худро, ман, ки оламдидаам.

Аз ҳақиқат ханчаре гар сохтаам, худ куштаам,
Аз забони ростгӯи худ сари хам дидаам.

Зинда андар чашми хашми ҷоҳилон гӯрам кунед,
Заҳри ваҳшатро зи баски ҷойи марҳам дидаам.

Зинда хоҳад гашт қавми ман чу Исои Масеҳ,
Нури эҳёи варо дар ашки Марям дидаам...

1992

* * *

Рафтаам аз ёдҳо бегонаи бегонагӣ,
Бастаам бар рӯйи муштоқон дари чононагӣ.

Ҳасрати парвоз дорам, қудрати парвоз на,
Мекашам бори пару болам чу мурғи хонагӣ.

Осмондил зӯри оқилро ба чоҳил додааст,
Чораи бечорагии зан бувад мардонагӣ.

Оқилон ҳусни фараҳ андар хамӯшӣ ёфтанд,
Амни ман ашки пушаймонист аз мастонагӣ.

Душмани марду сазоворе Худо бар ман надод,
Душмани худ гаштаам аз иллоти фарзонагӣ.

Ҳар киро санге ба чанг уфтад маро гирад нишон,
Зинда бодо пайкари обод дар вайронагӣ!

Ишқ илҳоми илоҳӣ буду хораш кардаам,
Дар талоши маснади девону дар девонагӣ...

1992

* * *

Барои зарду хазон шеъри ёд мегӯям,
Барои сабзу чавон байти шод мегӯям.

Қасидаҳои азалро ба рӯдбори маст,
Таронаҳои адамро ба бод мегӯям.

Барои ҳамнафасон бо қафас ҳамесозам,
Барои хору хасон ку мурод мегӯям.

Даме ки навҳаи захмин кунад гулӯгирам
Ба ишқи мурдаи худ зиндабод мегӯям.

Дар остони гумон осмон муборак нест,
Ба осиеҳи замин ранчи зод мегӯям.

Зи дарди чамъияти холӣ аз маъонии зист,
Ба гӯши оқилу девона дод мегӯям...

1992

* * *

Дар хонаи мо чуз ғаи ту хони дигар нест,
Дар суфраи мо чуз алаамат нони дигар нест.
Дар махфили мо содаву беҳуда нагиранд,
Дар навҳаи мо ҳарзаву ҳазёни дигар нест.
Озодии зиндони ту умри ҳамагон аст,
Чуз қалъаи номуси ту зиндони дигар нест.
Дар қисмати мо нақши бало санъати Монист,
Дар сурати мо панҷаву дандони дигар нест.
Девори насаб такяғаҳи дояи шаб шуд,
Моро, ба Худо, пиру ниғаҳбони дигар нест.
Девона зи девони хато панд нагирад,
Девонаи мо дев зи девони дигар нест.
Бӯхтонзадари аз дили дӯзах гузаре ҳаст,
Бахшандаи мо дӯзаҳии они дигар нест.
Аз кулмаки гандида ба дарё нарасидем,
Сармасти саробем, Зарафшони дигар нест.
Мавлои тариқат, ки ҳақиқат напазирад,
Сарпаст бимирем, Бадахшони дигар нест.
Андар дили мо дарди ду дунё шуда бандӣ,
Таҳминаи мо модари Эрони дигар нест.
Рустам зи фари сафдарӣ танҳои чаҳон аст,
Сӯхроби вафо афсари султони дигар нест.
Шармандаи ошиқ будану хори шаҳу ом,
Расвои вафои Ватанем, шони дигар нест!
Олам ҳама чамъ аст ба рағми сари танҳо,
Чун миллати мо чамъи парешони дигар нест!

1991

* * *

Дар миёни ҳотаи гул хорҳо гул кардаанд,
Дар дили ғамбоғи ман озорҳо гул кардаанд.

Дар ҷаҳони бекарон холист гар оғӯши ман,
Дар канори ёри ман гулнорҳо гул кардаанд.

Ори ман рӯзе сари безътиборамро хӯрад,
Дар замини ори ман беорҳо гул кардаанд.

Гуфта будам сӯхтори ҷаҳли одамро кушам,
Аз шарори сурхи ҷонам норҳо гул кардаанд.

Аз забони ростгӯйи худ надорам бими сар,
Бас зи хуни ин ҳакам пайкорҳо гул кардаанд.

Байти нотакрори ман такрори дарди зиндагист,
То ман андар хоки ғам рухсорҳо гул кардаанд...

1982

* * *

Хаёлат шои ҳичронро зиё бахшад,
Вафоро шеваи сидқу сафо бахшад.

Ту мегӯӣ, ки бе ман шои ту рӯз аст?
Ту ро дар ҷои ман боди сабо бахшад!

Ту мегӯӣ, зимистони ту наврӯз аст?
Ту ро девори сармо бесадо бахшад!

Ту мегӯӣ, ҳавои баҳти ту соф аст,
Ту ро раъди дили абри сиё бахшад.

Ту мегӯӣ, ки бе ман душмани дардӣ,
Дурӯғатро дили дардошно бахшад!

Ту мегӯӣ, ки бе ман саҳт хушбаҳтӣ?
Вафодорат ҷаро марги вафо бахшад?

Намебахшам ту ро, ҳаргиз намебахшам,
Дурӯғатро, агар бахшад, Худо бахшад!

1982

* * *

Агар дидори ман хоҳӣ, биё бар хонаи дарё,
Шунав афсонаи афсунтар аз афсонаи дарё.

Сафои рӯхро ойини покон зинда медоранд,
Зиҳӣ, ойинаи поки дили ойинаи дарё!

Манам дурри ятиму дар садаф дигар намегунчам,
Маро, эй дури ман, дарёб чун дурдонаи дарё.

Зи бедардон намехоҳам давои дарди бедардӣ,
Зи хушёрон гурезонам, мани мастонаи дарё.

Ғами дунё бигунчад андаруни қатраи ашке,
Шунидам ин ҳақиқатро зи мактабхонаи дарё.

Чу мавчи шӯху озодам, сафозодам, Сафизодам,
Бувад пиндори ман асрори як паймонаи дарё.

Ману дарёву бедардӣ, бирав андӯху дилсардӣ,
Ба дарду ғам намесозад дили девонаи дарё.

Чавонӣ гул ба домон рафт, айёми гулафшон рафт,
Ғазалро мефишонам ҷойи гул бар шонаи дарё!

1992

Дар Шероз, дар оромгоҳи Ҳофиз, чун ҷабини шукрона бар мрамари оромгоҳи шоир ниҳодам, марро турфа ҳолате рух намуд. Санги сард дил шуд, ҷонам, дилам, чашмам, рухсорам, кафи дастонам.., пур аз дил шуд... Дар ин дилзор, ҳар дил арғушти тапидан оғоз кард.

Шоҳидони ҳолати ҳолро гуфтам:

– Дилам дил мезанад, ҷонам дил мезанад, чашмам дил мезанад, санг дил мезанад...

– Аз шодии дидор аст ин пиндор, – посух доданд эшон.

Ҳамоно дилам дил мезад, дил мезад, дил мезад.., диле аз дилам бузургтар. Соҳиби чандин дил ба осорхонаи шоир ворид гаштам ва аз Девони шоири лисон-ул-гайб ҳолати ҳолавро фол гирифтам. Ҳофизи бузург достони васлу ҳичрони чандсадсолаи моро бо газали ҷовидонаи хеш ҳамоно аёну баён сохт. Ин аст он саҳли маҳоли ҳолати ҳол:

*Чу офтоби май аз машриқи пиёла барояд,
 Зи боғи орази соқӣ ҳазор лола барояд.
 Насим дар сари гул бишканад кулолаи сунбул,
 Чу аз миёни чаман бӯйи он кулола барояд.
 Шикояти шаби ҳичрон на он ҳикояти ҳолест,
 Ки шаммае зи баёнаш ба сад рисола барояд.
 Зи гарди хони нагуни фалак тамаъ натвон дошт,
 Ки бемалолати сад ғусса як навола барояд.
 Ба сайъи худ натавон бурд пай ба гавҳари мақсуд,
 Хаёл бошад, к-ин кор бе ҳавола барояд.*

Гарат чу Нӯҳи набӣ сабр ҳаст дар ғами тӯфон,
Бало бигардаду коми ҳазорсола барояд.
Насими зулфи ту чун бигзарад ба турбати Ҳофиз,
Зи хоки колбадаш сад ҳазор нола барояд...

Фолгушои ҳолнамои шерозӣ дар ҷавоби хайра-
там ҳакимона посух дод:

– Ҳоҷа зиндааст, Ҳоҷа ин ҷост, Ҳоҷа бо мост!
Ҳамчунон муштоқи дидор аст, ки фармуда:

Насими зулфи ту чун бигзарад ба турбати Ҳофиз,
Зи хоки колбадаш сад ҳазор нола барояд ...

Ғазали «Дар сари турбати Ҳофиз» кушиши баёни
он ҳолати қудсӣ аст, ки аз шарҳи эъҷозаш оҷизам.

Дар сари турбати Ҳофиз чу дилам дил мезад,
Ишқ дар зилзилаи обу гилам дил мезад.
Назарам аз асари бесамарам ғофил буд,
Ҳосилам дар шарари хуни дилам дил мезад.
Қисса мекард зи сӯзи яху озар мармар,
Нур аз шеваи тории алам дил мезад.
Маргро ракси ахуроии ҳастӣ мекушт,
Зиндагӣ ҳар дами дам, дар дами дам дил мезад.
Хотирам хотири гулгашти Мусалло меҷуст,
Сила дар силсилаи вақти ҳакам дил мезад.
Ҳоҷа дар хона буду хони сухан густурда,
Шеър дар шаҳраги эъҷози қалам дил мезад...

1990

* * *

Хобӣ агар бедор шав, ман омадам, ман омадам,
Мастӣ агар хушёр шав, ман омадам, ман омадам.

Аз базми ғамҳо рӯ зада, аз чамъи танҳо рӯ зада,
Танҳои худро ёр шав, ман омадам, ман омадам.

Аз мурдагон эҳё шудам, аз зиндагон ово шудам,
Гулкор шав, гулбор шав, ман омадам, ман омадам.

Аз сад ниҳон пайдо шудам, бо сад забон гӯё шудам,
Ойнаи дидор шав, ман омадам, ман омадам.

Аз пир барно омадам, аз зишт зебо омадам,
Барқи шараросор шав, ман омадам, ман омадам.

Дигар маро сарсон мачӯ, аз барфу аз борон мачӯ,
Саттор на, ситор шав, ман омадам, ман омадам.

То ҳафт гардун пар кушо, бар рӯи зулмат фар кушо,
Ман нураму ту нор шав, ман омадам, ман омадам.

Дар ошиқӣ, эй чонбаҷон, бо як аёни садбаён,
Як бор Гулрухсор шав, ман омадам, ман омадам!

1998

* * *

Лаҳза қарнеро зи диде дида рафт,
Шӯъла дар исёни худ печида рафт.

Барф аз сардии худ тафсида мурд,
Тарма аз бори гарон ҳеҷида рафт.

Ошиқе боғи таманно сабз кард,
Ҳосиде аз рашк балво чида рафт.

Раъди гирён дар забони хеш монд,
Барқи хандон ҳурсон хандида рафт...

1998

* * *

Нури илоҳ медамад аз ниғаҳи ситораҳо,
Шоми сиёҳ мерамад аз ниғаҳи ситораҳо.

Паст маҷӯ баландро, захр мағӯй қандро,
Тубии ишқ сабз кун рӯйи раҳи ситораҳо.

Накҳати ёсу ёсаман ҳарфи сафост бесухан,
Аз шарари ситораҳо, аз фараҳи ситораҳо.

Зишт мабин ту зебро, тор мабин нишебро,
Нусхаи асли ҷаннат аст ҷилвағаҳи ситораҳо.

Ахтари чашми нозанин оинаест бар замин,
Ахгари хокро нигар зери чаҳи ситораҳо.

Ман ки зи дуди дидаҳо сӯзи шарора чидаам,
Аз пайи нур меравам сӯйи шаҳи ситораҳо...

1997

* * *

Гарди зулмат хирабинам кардааст,
Ғам фиғон дар остинам кардааст.

Бо бадон будан ба тӯфон будан аст,
Дарси доной ҳазинам кардааст,

Рехт борони чаҳон аз чашми ман,
Хушксолӣ хӯшачинам кардааст.

Хеши оқил аз Ватан нолида рафт,
Хасми чоҳил хонашинам кардааст.

Дидаи нурофаринам кӯр шуд,
Нур бо зулмат қаринам кардааст.

Ташнагон нӯшанд оби оташин,
Ташначонӣ оташинам кардааст.

Сангро бишкаст зарби шишаам,
Ишқи ҳастӣ инчунинам кардааст...

1996

* * *

Шарме накард наврӯз аз куштаҳои меҳан,
Омад чавонаафшон бар пуштаҳои меҳан.

Шарми баҳор н-омад, аз рақси гулфишонаш,
Рӯзи фанои меҳан, рӯзи азои меҳан.

То рӯҳ бегазанд аст, шеде шумо баланд аст,
Дар хуни равшаноӣ оғуштаҳои меҳан!

Аз ман алам напурсед, захми ситам напурсед,
Пайғоми ман фиғон аст бар куштаҳои меҳан.

Аз марги бомдодон, аз шарми сифлазодон,
Таркида дар гулӯям акси садои меҳан.

Ман он шикастаболам, к-аз ҳасрати маҳолам,
Дар остин бигирям тӯфон барои меҳан.

Дасти қазо ба дастам, ҳастам, ҳанӯз ҳастам,
То оқибат бимирам дар лаб санои меҳан...

1995

* * *

Ватан, фарҳангу осорат кучо шуд?
Фару фарруху фархорат кучо шуд?

Ба кайҳони саноят ахтаре нест,
Шабафрӯзи шаби торат кучо шуд?

Зи по афтодаву бемуттакоӣ,
Вафодори сазоворат кучо шуд?

Зи ранҷу захматат ганчи ту хорист,
Зару ганчуру хирворат кучо шуд?

Зимистон иззати рафтан надорад,
Баҳори ҷаннатосорат кучо шуд?

Ҳаросам аз садои боли булбул,
Ватан, рӯхи мададгорат кучо шуд?!

1994

* * *

Зиндагиям мадор меҳоҳад,
Мурдагиям мазор меҳоҳад.

Меҳани ифтихор бемор аст,
Меҳри ман иқтидор меҳоҳад.

Ҳар чӣ будам нисори дигар шуд,
Ҳар чӣ дорам, шумор меҳоҳад.

Додарам бар сарам кашад ханчар,
Доварам банди дор меҳоҳад.

Ошиқонро ба сад алам куштанд,
Ишқи ман корзор меҳоҳад.

Дар учоқи дилам шароре нест,
Нори сардам шарор меҳоҳад.

Чашми рӯхам ғубор мегирияд,
Ҷони чонам қарор меҳоҳад...

1994

* * *

Зи чашми сард озар хостгорам,
Зи дуди дард ахгар хостгорам.

Зи тобу тоқати таҳқир ғампир,
Зи санги сабр зевар хостгорам.

Маро ҳачри Ватан беболу пар кард,
Зи васлаш шодиву фар хостгорам.

Дилам аз шевани мотам гирифта,
Зи базми шод соғар хостгорам.

Сукути тоатам бемуддао нест,
Сукути хасми кишвар хостгорам.

Баҳори ишқ тармарги хазон аст,
Зи озармоҳ озар хостгорам.

Мазоҳи зиндагӣ буд зиндагиям,
Зи умрам умри дигар хостгорам...

1994

* * *

Раҳ мекашам ба вартаи шабҳои тори худ,
Шабкӯру шабнасибаву шабзиндадори худ.

Аз макру ҳуққабозии пирони рӯсиёҳ,
Аз офати садоқати ишқи диёри худ.

Аз ваҳшати қиёмати дузди кафангадо,
Аз даҳшати асорати хешу табори худ.

Чун рӯд дар хумори сафо ҳарза мекунам,
Чун уд навҳа мекунам аз рӯзгори худ.

Ҳузни фирок дорадо фарёди турнаам,
Аз тирамоҳ то даيي бенавбахори худ.

Раҳ мекашам ба вартаи шабҳои тори худ,
Дар дида дуди оташи хуршедёри худ.

Дар торупӯди бори худ монанди анкабут,
Хоҳам кашид хешро охир ба дори худ.

1994

* * *

Зи санги роҳ маъдан мефурӯшам,
Зи занги оҳ оҳан мефурӯшам.

Зи нури шабнами шабзоди поиз
Булӯри ашки баҳман мефурӯшам.

Даме ки доғи борон аст садбарг,
Ман аз як ғунча гулхан мефурӯшам.

Чу аз ишқи Ватан бехонумонам,
Ғами арзони меҳан мефурӯшам.

Мани нашкаста аз санги хиёнат,
Зи барги шиша ҳован мефурӯшам.

Зи анбозони хоин қарздорам
Кӣ душман мехарад? Ман мефурӯшам!

1993

* * *

Хуршед фари сиё гирифта,
Дар марги зиё азо гирифта,

Аз хуни ҷавони куштаи пир
Зангор дили сафо гирифта.

Гулшан зи ғубор пардадор аст,
Гӯё нафаси сабо гирифта.

Ойнаи ростӣ шикаста,
Ойини қачӣ фазо гирифта.

Исёни фариштаҳост тӯфон,
Аз хок дили само гирифта...

Аз сад аламам яке нагуфта,
Дар банди гулӯ садо гирифта...

1993

* * *

Кам дар ками кам намуданат бераҳмист,
Ғам бар ғами ғам фузуданат бераҳмист,

Гирёнда яке ба базми шодии дигар,
Бо қоми тараб намуданат бераҳмист.

Қон аз тану ҳуш аз сару дил аз сина
Бо ними ниғаҳ рабуданат бераҳмист.

Бар он, ки дусад бор бикӯштиву намурд,
Қабри дигаре фузуданат бераҳмист.

Дар дафтари пуршикояти қисмати ман
Боби дигаре кушуданат бераҳмист.

Дар вартаи маргофари танҳои даҳр
Ҳамқисмати ман набуданат бераҳмист.

Олам ҳама як тараф ту дар як тарафӣ,
Қойи ҳамаро рабуданат бераҳмист!..

1985

* * *

Дар ин вайрона деви чаҳл зулфамро занад шона,
Ба дандон барканам аз пойи ланги нанг завлона.

Чунон аз сангборони ҳақирон тирполоям,
Ки на ҷон дораму на сарвати ҷодуи ҷонона.

Зи ман бадномтар имрӯз хушноме намеёбед,
Силоҳи фарзи фарзинҳо бувад бӯхтони фарзона.

Зи мероси падар беруни дар ганҷи фаровон монд,
Ба доно санги бадномӣ, ба коно лаъли шоҳона.

Ҳавои хонаи худро чӣ гуна пок бояд дошт,
Даме ки мепазанд аз сидқи ман оши ҳарифона?

Касе ранҷи хумори мастии фозил намедонад,
Бувад оқилтарин хушёри ин майхона девона.

Зи ҳичрони Ватан бар дида нам, дар дил алам дорам,
«Ба гунҷишкон расида арзану калтак ба бедона!»

Бишуд аз ғорати ганҷи Ватан шоҳу гадо доро,
Ғаму дарди Ватан бар ман расиду кунҷи ғамхона...

1993

* * *

Ҳангоми дамидани даман охир шуд,
Ҳангомаи базми настаран охир шуд,

Бо гирияи заъфаронии барги хазон
Арғушти сафеди ёсаман охир шуд.

Бо хандаи борандаи атри гули ёс
Атри нафаси сабзи чаман охир шуд.

Занбилаи дӯши орувон аст тикӣ,
Базми чараси кӯҳу даман охир шуд.

Гул дидану гул чидану гул бӯйидан
Дар ҳарфи нигоҳи бесухан охир шуд.

Аз гулшани пажмурда парӣ гирён рафт,
Афсонаи сурхи ишқи зан охир шуд...

1993

* * *

Аз дағдағаи замон сухан гум кардам,
Аз васвасаи дадон шаман гум кардам,

Масти майи зебу зиннати худхоҳӣ,
Афсонаву афсунии зан гум кардам.

Аз ҳарзаи дарюзаи умри гузарон,
Ҳушёр шудам, сеҳри сухан гум кардам.

Дар лаҳзаи кутохтар аз охи насим,
Садсол шукӯҳи анҷуман гум кардам.

Аз барда вафо хоста аз зарда сафо,
Дар чонкании нафс кафан гум кардам.

Аз чоҳ бурун нарафта нам нест ачаб,
Дар вартаи ҳосидон расан гум кардам,

Гумкардаи ҳар кас аст аз ҳиммати ӯ,
Ман хештан аз ишқи Ватан гум кардам!

1993

* * *

Бар ғамзада уд мефиристам,
Аз гиря суруд мефиристам.

Аз ҳузни фариштаҳои танҳо
Бар хеш дуруд мефиристам.

Аз пастии марди орзуям
Бар кулла сучуд мефиристам.

Аз кокули сабзи обшорон
Бар ташна дуруд мефиристам.

Аз он ки зи шодиям ҳазин аст,
Дардам ба ҳасуд мефиристам.

Бо дастаи гул ба турбати сард
Эҳсоси вучуд мефиристам...

1993

* * *

Базми мастӣ масти озам мекушад,
Разми ҳастӣ бениёзам мекушад,

Сарвати рӯзи сиёҳам, сохирӣ
Гушнаи нону пиёзам мекушад.

Хасми бадхӯро худо бахшад, маро
Хеш, хеши сифласозам мекушад.

Ғуссапарвар нестам, гулпарварам,
Ҳусни берангии нозам мекушад.

Нози ман бар зиндагӣ мушти ман аст,
Нотавоне ҳусни нозам мекушад.

Огаҳам аз ваҳшати маҳмудҳо,
Хашму пиндори аёзам мекушад.

Сози ман бо нағмае ҳамчӯр нест,
Ғамзаи навчӯрсозам мекушад.

Сар ба гардуни таманно судаам,
Беқиёсӣ сарфарозам мекушад!..

1993

* * *

Дӯстро бениқоб меҳоҳам,
Бахтро бесароб меҳоҳам.

Хандаҳо талх, гиряҳо шӯранд,
Аз гули ғам гулоб меҳоҳам.

Бо сиёҳон чунон сияҳрӯзам,
Ки шабон офтоб меҳоҳам.

Оҳи дамкоҳ сарду кутӯҳ аст,
Роҳро умри об меҳоҳам.

Зиндагиям азобу ваҳшат буд,
Маргро беазоб меҳоҳам.

Инқилоби гунаҳ чаҳонгир аст,
Инқилоби савоб меҳоҳам...

1993

* * *

Зи дори дар заминам шарм медорам,
Зи мори остинам шарм медорам.

Маро бо гиряҳои худ нахандонед,
Ки аз марги каминам шарм медорам.

Маро бо хандаҳои худ магирёнед,
Зи чашмони ҳазинам шарм медорам.

Маро бо барфи чашми худ масӯзонед,
Зи рӯҳи оташинам шарм медорам.

Ҳавои нафси худро ишқ машморед,
Ки аз ишқи ғаминам шарм медорам.

Маро бо ғози ғӯза сар мазан бешарм,
Зи ҷони оҳанинам шарм медорам!..

1993

* * *

Ҳеч кас намеояд аз диёри хомӯшон,
Сабзае нахоҳад руст аз гили фаромӯшон,

Дӯст хасми чони дӯст, хасм ҳамзабони дӯст,
Ғунчаҳои ғарқи хун баргу бори боғистон.

Фазл тирполо шуд, чаҳл маҳфилоро шуд,
Дасти сифла боло шуд бар сари забардастон.

Базми ишқ мотам гашт, чашми меҳр пурнам гашт,
Гардани фараҳ ҳам гашт аз шикасти пайвастон.

Дард суфра бикшояд, марг маҳфил орояд,
Ҳеч кас намеояд аз диёри хомӯшон.

Барқ шӯъла мебофад, раъд ларза мелофад,
Бод ҳарза мебофад, аз разолати инсон...

1993

* * *

Боз Мансур ба зери дор аст,
Боз Маздак сипари хуншор аст,

Боз оҳангари бесангари пир,
З-алами хеш аламбардор аст.

Боз озода ба озода асир,
Боз тори ҳама машъалдор аст.

Боз дар байни дилу дидаву меҳр
Кина девор, ғазаб анҳор аст.

Боз дар синаи гахвораи дард
Тифли ноzi фараҳам нофор аст.

Дар ҳисобу ҳасади ҷаҳли сиёҳ
Боз пири хирадам ночор аст.

Хок аз мурдаи ман сер нашуд,
Марг аз зиндаи ман безор аст.

Боз бегонаву девонаву дев
Ташнаи хуни гулирухсор аст.

Сари ман чун суханам бесоҳиб,
Дили ман чун Ватанам бемор аст...

1993

141

* * *

Нафаси беҳавасӣ зузаи пархоки ғам аст,
Ҳаваси беқафасӣ марғу начоти Аҷам аст.

Падари марғ писар дораду ханҷар дорад,
Духтари бесилаҳи зиндадилон субҳдам аст.

Дида пӯшидани фарр аз хатари расвоист,
Чашм бикшодани шарр аз назари доми дам аст.

Барги ҷонро сипари ному нишон хоҳад кард,
Он ки дар санғари ҳақ тиру камонаш қалам аст.

Мо ба хокистари худ донаи қаҳ коштаем,
Тоати сифла гунаҳ, тавбаи чоҳил ситам аст.

Дар сари турбати худ навҳақунон мерақсем,
Рӯҳи мо ташнаи рӯди рамаку беши кам аст.

Анчуман аз самари ҳарза фароғат хоҳад,
Бенасиби фараҳ аз хуни разу Ҷоми Ҷам аст...

1992

* * *

Сози борон таронаи рӯд аст,
Нафаси субҳ дудолуд аст.

Дар таби қулла раъд менолад,
Дар лаби барқ номаи ӯд аст.

Дар гили шаб ситора метаркад,
Дар дили қатра баҳр мавҷуд аст.

Ишқи ғайре гусаст аз хешам,
Асли ҳар буд фасли нобуд аст.

Дер кардам ба базми хушрӯзон,
Беҳабар з-он ки дер ҳам зуд аст.

Посухе номаи нигоҳамро,
Эй ки гӯй, дуруд падруд аст!..

1992

* * *

Рози қисмат оздорам мекушад
Рашку кина хорузoram мекушад.

Ишқ, ишқи оташини зиндагӣ,
Ташнаҷони рӯдборам мекушад.

Хори чашму бори хашми ҳосидон,
Шукри иззат рӯзадoram мекушад.

Жолаи захри ҳақирон, беамон,
Ҳусни боғи сабзборам мекушад.

Ғунҷаи садбарги сармобурдаам,
Ози дай, нози баҳoram мекушад.

Ҳосиде, бефитрате, майхорae,
Бо зукуми шахдборам мекушад.

Аз миёни анҷуман уфтодаам,
Бешууре бо шиорам мекушад...

1992

* * *

Бо замона забон нахоҳам ёфт,
Тоби ҳақро тавон нахоҳам ёфт.

Аз баҳори хазони гардовар
Зинати шойгон нахоҳам ёфт.

Тири ҳақ аз камони шарр часта,
Дар замин осмон нахоҳам ёфт.

Шабнами дидаам нами дард аст,
Дардро шодмон нахоҳам ёфт.

Зистан зиндагонии марг аст,
Маргро беамон нахоҳам ёфт.

Давлати ду ҷаҳон мадоро аст,
Ваҳдати як ҷаҳон нахоҳам ёфт.

Амни ман дар забони хомӯшист,
Аз амонат амон нахоҳам ёфт.

1992

* * *

Худоё, шод кун маҳзуни моро,
Макун ҳам қомати мавзуни моро.

Хазони турнарав бенавбахор аст,
Бадар овар зи дар беруни моро.

Нигаҳбон шав зи пастони назарбоз
Баландии фари гардуни моро.

Балогардони мо моро бало шуд,
Мабар сӯйи бало ворунӣ моро.

Макун пажмурда рӯйи иззати ёр,
Макун дилмурдатар дилхуни моро,

Санои меҳрсози зиндагӣ дех
Навои нафрати макнуни моро.

Ҷаҳон пир асту ҷаҳлаш заҳрогин,
Худовандо, ҷавон кун хуни моро!

1992

* * *

Чу ҳаво аз нафаси ноқили ту мегузарам,
Чу наво аз қафаси манзили ту мегузарам.

Ману дарёи ҳаросу шаби беахтару моҳ,
Зи раҳи бераҳӣ бар соҳили ту мегузарам.

Чараси дилшуда хунёгари саҳрои ман аст,
Чанг бар доираи маҳмили ту мегузарам.

Зиндагӣ арзи шитоби нафаси костагист,
Орзуи ҳаваси маҳфили ту мегузарам.

Мазраъи ранчи маро ашки малах об диҳад,
Самари ҳавсалаи ҳосили ту мегузарам.

Шоири ишқаму аз ишқ худодод наям,
Соҳири беҳунари қоили ту мегузарам.

Дили сармозадаам ташнаи зори шарар аст,
Чон ба лаб, нурталаб моили ту мегузарам.

Пеш аз дасти қазо чашми туро мебӯсам,
Пеш аз дори чаҳон аз дили ту мегузарам!

1992

* * *

Ин қавм ба худхории мо кор надорад,
Ин сахра ба гулкории мо кор надорад.

Ашки сари мижғони бақом, балочӯй,
Бар ҷабри вафодории мо кор надорад.

Сармозадаи хандаи оташкуши хуршед,
Ин барф ба табдории мо кор надорад.

Аз тории шаб дидаи хуршед сафед аст,
Зулмат ба шарарбории мо кор надорад.

Оне ки ба доне нахарад гавҳари покӣ,
Бар зевари нодории мо кор надорад.

Ҷоҳил ба сабукбории мо каф занату даф,
Оқил ба сабуксории мо кор надорад.

Дар боми ду-се хаста чароғем сияхсӯз,
Ин хуфта ба бедории мо кор надорад.

Масти майи порина ба фардо биситезад,
Ин маст ба ҳушёрӣ мо кор надорад...

1991

* * *

Безабонро забона мехоҳам,
Бенишонро нишона мехоҳам,

Аз дурӯғе фурӯғи рахшанда,
Аз ҳақиқат фасона мехоҳам.

Ғуссаам бўсаи мағелон аст,
Дардро шодиёна мехоҳам.

Аз даме зиндагонии ҷовид,
Аз ғаме хуштарона мехоҳам.

Қотилам рашку ҳосилам ашк аст,
Аз ду дарё карона мехоҳам.

Қудрати зан маломати мард аст,
Қудрати очизона мехоҳам.

Давлати тоҷирона хорам кард,
Давлати тоҷикона мехоҳам!..

1991

* * *

Имшаб ба сози нағмаи борон гиристам,
Чун нахли тар зи ҳайбати тӯфон гиристам.

Барки дилам ниҳон набуд аз барфи дидаам,
Бо ашки сард жолаи сӯзон гиристам.

Хуршед дар ҳичобҳо печида метапид,
Ман бар ниқоби иллоти ирфон гиристам.

Худсӯз дида вориси «Қонун»-у «Маснавӣ»¹,
Аз чилваи разолати инсон гиристам.

Афсонагӯи ворисам аз ҳарза хаста шуд,
Бар шонаи булӯрии тифлон гиристам.

Дилмондаи диёнати бегонамазҳабон,
Аз ҳиллаву хиёнати ёрон гиристам.

Дар остони ҳиммати ҳақдод, номурод,
Дар остин бесадо тӯфон гиристам.

Санге ба пойи хотири бахшандагон задам,
Чангам ба риши кӯсаи султон гиристам.

Гар бо радифи тундару тӯфон гиристам,
Алҳақ, ба ҷойи миллати гирён гиристам...

1991

¹ Асарҳои Сино ва Мавлоно.

* * *

Ба ёди ту чӣ шабҳое саҳар кардам,
Чӣ ғамҳое, ки бе ту пушти сар кардам.

Туро, эй хокии хокӣ, ба тахти ишқ,
Зи худ бологузар, болоназар кардам.

Вафо аз бевафо омӯхтам охир,
Вафоро дар набарди дил сипар кардам.

Чӣ исёне, ки бо худ кардаам бехуд,
Зи сирри хеш олавро хабар кардам...

Маро ту хоки раҳ кардӣ, амон бошӣ,
Туро ман тоҷи сар кардам, зафар кардам!

1979

* * *

Ту аз ман меравӣ имшаб, шаби дигар шаби ман нест,
Чаман ҳар сол механдад, насиби ман шукуфтан нест,

Насибам сӯхтан будаст, аз чашми ту даргирам,
Аз ин сармо халоси ман ба чуз ин сӯзи гулхан нест.

Шабу рӯзам ба як ранг аст, дар рӯи дилам санг аст,
Зи ишқи ту халосӣ нест, шомам бе ту равшан нест.

Ба ҷое мерасад корам зи дасти дидаи чорам,
Чӣ созам бо диле, ки аз ман асту лек бо ман нест.

Ҳамегӯянд моро чуфти ҳамовозу ҳампарвоз,
Вале ин гуфтугӯхоро ҳақиқат ҳамчу арзан нест.

Раҳи ту сӯи дилҳо мумфаршу тахту наздик аст,
Раҳи ман то дили ту аз миёни боғу гулшан нест.

Бигирям кӯдакам хонӣ, бихандам гӯй бедард аст,
Чӣ созам, ки нахандиву нагӯй «ошиқӣ фан» нест.

Мизони ақли ман бар мекашад ҳам санг, ҳам тилло,
Вале чун бар кашад аҳволи худ гар санги садман нест?!

Ту аз ман меравӣ имшаб, шаби дигар шаби ман нест,
Чаман ҳар сол механдад, насиби ман шукуфтан нест,

1976

* * *

Бо ношноён сохта, бо хеш носозӣ кунам,
Аз шодии бахти дигар ҳар дам сарафрозӣ кунам,

Кабки рамида, бахти ман рафтаст пушти кӯҳи Қоф,
Бо бахти нобудам бубин умре замонсозӣ кунам.

Ту марди дунёдидаӣ, ман кӯдаки бераҳаам,
То ки нагирам аз алам бо дарди худ бозӣ кунам.

Гуфтӣ, ки чун рамзи вафо локии хушранге бидӯз,
Локии домодии ту умре гуландозӣ кунам.

Дар олами бисёру кам афзун бувад шодӣ зи ғам,
Бо бахтёрони чаҳон бояд ҳамовозӣ кунам.

Бо сад гуноҳу сад гувоҳ, бо шавқу рози бепаноҳ,
Худро намедонам чӣ сон аз ҳештан розӣ кунам.

1975

МУНДАРИҶА

Аз дуди гуноҳ шуълагирам, бе ту	5
Вақте ки ман зебо будам	6
Маъние нест	7
Дар зарра тӯфон	8
Афсонаи маҳзун	9
Ин зинда бо хаёли ту	10
Бо хаёлат	11
Дур аз ҳама	12
Шақурӣ марди дил, марди Худо буд	13
Фасли гул ракси сабо	14
Мерасад аз самои ишқ	15
Интизори наомада	16
Он фасл, ки навбахор буд	17
Парфишон омадаам сӯйи ту	18
Фасли беишқ	19
Субҳест, ки мекашад	20
Фасли меҳри Меҳргон буд	21
Оне, ки ризои будаву будани мост	22
Лол шавад забони ишқ	23
Чу нур аз чехраи хандони ман рафт	24
Дар ҳаво бӯйи баҳор аст	25
Дар ин боғе, ки аз ҷаннат	26
Аз ҷон серам зи ғусса	27
Ҳар гаҳе аз барф озар ёфтӣ	28
Ба фасли худ зи асли худ	29
Дар номи ту як завола	30
Фасли баҳор шуд	31
Хуршед ба бом омад	32
Ҳамеҳоҳам, ки зебо бошаму барно	33
Ҳанӯз, эй талхи ширин	34
Ғуруб асту тулӯи боварам дех	35
Ишқи рафтaro дидам	36
Саноят мекунам, эй ишқ	37
Ту кучой, ки ҷаҳон	38
Шаббода таҳорат кард	39
Бо баҳори нав	40

Аз Бохтару Сугдам	41
Микрози поям хӯрда шуд	42
Дар худ фурӯ рафтам	43
Парвози фар надорад	44
Зи чашми чашма сел омад	45
Гулбонги суруши чашма	46
Раҳбараҳ чун нури маҳ	47
Танҳойи туро дилам	48
Шуурам ҳарза мебофад	49
Хотира хор мекашад	50
Бо ёди ту хоҳам зист	51
Пур аз ту бувад дунё	52
Шеваи барбарӣ гузашт	53
Дар дилам ашқу оҳ	54
Бе ту асару самар надорам	55
Сари ман ниёз дорад	56
Фасли гул гулнисор	57
Таронасон наомадӣ	58
Аз чашма биомӯзед	59
Ба ҳазору як тарона	60
Ин баҳорон, ин баҳорон	61
Шоири ояндам	62
Биё, равони равона	63
Пайки гул будаму	64
Ба ситораи нигоҳат	65
Ашқ дар чашми мадоро	66
Дар найкада мавзун аст	67
Маҳ менигарад бевараҳ	68
Пайкари сардам	69
Паси девори ту ҷойи қадаме	70
Дар остин гиристам	71
Навбаҳор асту гулу хор	72
Фасли гулафшон асту ман	73
Маро чун бод озод офариданд	74
Ман он гулам	75
Ба диёри гул расидам	76
Мурғи ситора мепарад	77
Мастиям шевотарин	78

Паёми ишқ мерасад	79
Ашки булбул атри гул шуд.....	80
Байни нигоҳи ману ту	81
Ман ишқро зи чавҳари нафрат	82
Шеър, асрори хумори будан	83
Баъди сукуту хобҳо	84
Ба ман офтоб бинмо	85
Аргушти накҳати гул	86
Ҳайфи ман, ҳайфи ҳама	87
Шоири танҳоям.....	88
Ман ки дидори худоро	89
Зиндагӣ бо чашми гирён	90
Кист дар вучуди ман	91
Зиндагӣ бигзашту	92
То нафас.....	93
Ҳарчанд паси пардаи асрор	94
Зиндагӣ дар шитоб	95
Эй ишқ, ба дунёи ту	96
Шаб ба поён мерасад.....	97
Хушномаму бадномам	98
Дардам гузашт	99
Ману ман то сахар	100
Ман ба овои гул	101
Чашмони ту тарҷумони дарданд	102
Ман дардро ба тоқати дармон	103
Чонро чи кунам.....	104
Он ки аз ман биравад.....	105
Дар ҳисори нотавонӣ.....	106
Гули рухсор будам	107
Хор дар дил	108
Ба ҳарамгоҳи малак	109
Санг будам, садо шудам.....	110
Зиндагиро дар киёси суру мотам	111
Рафтаам аз ёдҳо	112
Барои зарду хазон	113
Дар хонаи мо чуз ғами ту.....	114
Дар миёни ҳотаи гул.....	115
Хаёлат шои ҳичронро зиё.....	116

Агар дидори ман хоҳӣ.....	117
Дар сари турбати Ҳофиз.....	118
Хобӣ агар бедор шав.....	120
Лаҳза қарnero зи диде дида.....	121
Нури илоҳ медамад.....	122
Сабзнозу сабзрозу сабзэъчозам.....	123
Гарди зулмат хирабинам.....	124
Шарме накард наврӯз.....	125
Ватан, фарҳангу осорат.....	126
Зиндагиям мадор мецоҳад.....	127
Зи чашми сард.....	128
Раҳ мекашам.....	129
Зи санги роҳ маъдан.....	130
Хуршед фари сиё гирифта.....	131
Кам дар камии кам намуданат.....	132
Дар ин вайрона деви чаҳл.....	133
Ҳангоми дамидани даман.....	134
Аз дағдағаи замон.....	135
Бар ғамзада уд.....	136
Базми мастӣ масти озам.....	137
Дӯстро бениқоб мецоҳам.....	138
Зи дори дар заминам.....	139
Ҳеч кас намеояд.....	140
Боз Мансур ба зери дор.....	141
Нафаси беҳавасӣ.....	142
Сози борон таронаи рӯд.....	143
Рози қисмат оздорам.....	144
Бо замона забон.....	145
Худоё, шод кун.....	146
Чу ҳаво аз нафаси ноқили ту.....	147
Ин қавм ба худхории мо.....	148
Безабонро забона мецоҳам.....	149
Имшаб ба сози нағмаи борон.....	150
Ба ёди ту чӣ шабҳое.....	151
Ту аз ман меравӣ имшаб.....	152
Бо ношноён сохта.....	153

Гулрухсор

ОФТОБ ДАР СОЯ

(Дафтари газал)

Мухаррири ороиш *Ромиш Шералӣ*
Мухаррири саҳифабандӣ *Меҳрӣ Саидова*
Ҳуруфчини компютерӣ *Ҳадия Сафолова*

Ба матбаа 01.04.2016 супурда шуд.
Чопаш 14.04.2016 ба имзо расид.
Чузъи чопй 10,0. Андозаи 60x84¹/₁₆.
Адади нашр 1000 нусха.

Муассисаи нашриявии «Адиб»-и
Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон
734018, ш. Душанбе, кӯчаи Н. Қаробоев 17а

Дар ҶДММ «Андалеб-Р» чоп шудааст.